

Interiérový prvek

Karolína Fardová

Bakalářská práce
2013

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

ABSTRAKT

Mým cílem je vytvořit set nejméně tří různých druhů paravanů, které budou určeny v první řadě studentům bydlícím mimo domov.

Tato práce je rozdělena do dvou částí – teoretické a praktické. V teoretické části se zabývám historií interiérového designu a dělicích prvků. Dále v této části rozebírám vlastnosti materiálu, zabývám se důležitostí ekologie a také tím, jaký vliv má soukromí na psychiku člověka. V neposlední řadě provádím rešerši ostatních dělicích prvků.

V praktické části se zabývám řešením samotného produktu. Objasňuji svá rozhodnutí ohledně materiálů a tvarových řešení, textur. Předvádím vývoj dělicího prvku až k jeho konečné formě.

Klíčová slova: dělicí prvek, studenti, funkčnost, šetrnost, vtip

ABSTRACT

My main goal is to create a set of three different kinds of room dividers, which will be primarily intended for group of people like are students living away from home.

This thesis is divided into two main parts, namely theoretical and practical. In theoretical part I am focusing on history of interior design and history of room dividers. Further this part talks about materials, importance of ecology and eco-friendly approach, and about what are the psychological values of the privacy. And finally, I am doing a research of other room dividers.

On the practical part I am describing the process of designing the product itself. I am explaining my decisions about materials and shape, dimensions, textures, structures. I am presenting the evolution of the room divider to its final form.

Keywords: room divider, students, function, eco-friendly, wit

Ráda bych chtěla poděkovat vedoucímu své bakalářské práce panu MgA. Ivanovi Pecháčkovi, za pádné a cenné rady, ochotu a za vedení nejen při bakalářské práci, ale také za celou dobu mého tříletého studia.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	6
I TEORETICKÁ ČÁST	7
1 ANALÝZA HISTORIE INTERIÉROVÉHO DESIGNU	8
1.1 HISTORIE INTERIÉROVÉHO DESIGNU V OBDOBÍ 6500 PŘ. N. L. – 1700 N.L.	8
1.1.1 Obrazová dokumentace	10
1.2 HISTORIE INTERIÉROVÉHO DESIGNU V OBDOBÍ 1700 N.L. – 1900 N.L.	10
1.3 HISTORIE INTERIÉROVÉHO DESIGNU V OBDOBÍ 1900 N. L. - SOUČASNOST	13
2 MATERIÁL	17
2.1 STRUČNÝ POPIS MATERIÁLU	17
2.2 STRUČNÁ HISTORIE A VÝVOJ VLNITÉ LEPENKY	17
2.3 POPIS VÝROBY MATERIÁLU A DRUHY LEPENKY	17
3 EKOLOGIE	19
3.1 RECYKLACE PAPIŘU	19
3.2 DŮVODY PRO RECYKLACI.....	20
3.2.1 Úspora energie	20
3.2.2 Zlepšení znečištění vody a ovzduší.....	20
4 DĚLÍCÍ PRVEK	21
4.1 STRUČNÁ DEFINICE DĚLÍCÍHO PRVKU	21
4.2 HISTORIE DĚLÍCÍCH PRVKŮ V INTERIÉRU	21
4.3 DĚLENÍ DĚLÍCÍCH PRVKŮ DLE ZPŮSOBU POUŽITÍ	23
4.4 DRUHY PARAVANŮ DLE ZPŮSOBU INSTALACE	23
4.5 ROZBOR PARAVANŮ POUŽÍVANÝCH V RŮZNÝCH PROSTORECH.....	24
5 VÝZNAM SOUKROMÍ NA PSYCHIKU ČLOVĚKA	25
6 REŠERŠE VÝROBKŮ DANÉHO TÉMATU	26
6.1 SYSTÉM NOMAD.....	26
6.2 RONAN A ERWAN BOURULLEC – SYSTÉM CLOUD.....	27
6.3 STUDIO INFLATE – KANCELÁŘ V KBELÍKU	27
6.4 BRATŘI BOUROLLECOVÉ - ALGUE.....	28
6.5 TOM DIXON – EXTENDABLE SCREEN.....	29
6.6 PAOLO ULIAN - PINOCCHIO	29
6.7 LUIGI BAROLI - CARTOONS	30
II PRAKTICKÁ ČÁST	31
7 DESIGN DĚLÍCÍHO PRVKU	32

7.1	STANOVENÍ CÍLŮ	32
7.2	CÍLOVÁ SKUPINA	33
7.3	VÝBĚR MATERIÁLU	33
7.3.1	Spojování.....	34
7.3.2	Textury	34
7.3.3	Barevnost.....	36
7.4	NÁVRHY.....	36
7.4.1	První typ	36
7.4.1.1	Spojování	37
7.4.2	Druhý typ	38
7.4.2.1	První a druhá varianta, rozměry.....	39
7.4.2.2	Klasický paravan.....	42
7.4.2.1	Texturované paravany.....	42
7.4.2.1	Potisknutý paravan.....	45
7.4.3	Logo a razítko	46
	ZÁVĚR.....	48
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A CITACÍ.....	49
	SEZNAM OBRÁZKŮ	50
	SEZNAM PŘÍLOH.....	52

ÚVOD

Výběr tématu mé bakalářské práce ovlivnily dvě různé skutečnosti. V první řadě to byla potřeba tohoto produktu v mém vlastním studentském životě. Vzápětí jsem byla nucena uvědomit si konkrétní díru na českém trhu – kde panuje zřejmý nedostatek paravanů nebo dělicích stěn aspoň z poloviny vyhovujících mým požadavkům.

Přítom požadavků, které mám já (já jako představitel mé cílové skupiny - neboli relativně průměrný student) v této chvíli na prototyp nejvíce vhodného paravanu není hodně a ani nejsou příliš složité. Jedním z prvních je nepřilíš vysoká cena, od čehož se již od počátku navrhování odvíjí výběr materiálů a konstrukce. Dalším je relativně jednoduchý přenos i převoz, hlavně i v prostředcích hromadné přepravy. A třetím hlavním, ale ne posledním, je šetrnost k životnímu prostředí. Vzhledem k tomu, že dělicí stěna která je určena primárně studentům na privátech a kolejích, nemá životnost patnácti let, nýbrž by měla vydržet po délku studia, možná o kousek déle. Tím pádem je důležité aby byla snadno zrecyklovatelná. Jak už vývoj moderního designu napovídá, stále více se při navrhování dbá na to, aby měl každý produkt co nejmenší možnou zátěž na životní prostředí. Ovšem že to zatím zdaleka nelze říci o všem výrobcích, nicméně u těch nejlepších výrobců by měla být tato tendence samozřejmá.

Vynasnažím se navrhnout produkt, který bude v první řadě funkční, ale také z něj budou vyzařovat pozitivní emoce. Produkt jehož služeb by mohli mladí lidé s radostí využívat - bude jim po příchodu z práce zpříjemňovat prostředí a dělat věrného, tichého služebníka ve chvílích kdy si jejich spolubydlící přivede do pokoje nepřilíš oblíbenou osobu.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 ANALÝZA HISTORIE INTERIÉROVÉHO DESIGNU

Během století se interiérový design vyvíjel podle měnících se estetických i funkčních požadavků různých skupin lidí. I dnešní oblíbené styly se vyvinuly ze stylů, které již dávno předcházely a proto je důležité pochopit základní vývoj a postup interiérového designu a architektury, chceme-li navrhnout produkt, který bude nejen fungovat ve všech směrech, ale také na něm bude zřejmé, že autor tuto problematiku pochopil a dokázal ladně vyřešit veškeré nejasnosti, které s sebou toto téma nese.

1.1 Historie interiérového designu v období 6500 př. n. l. – 1700 n.l.

Doba kamenná // 6500 - 5700 př. Kr.

Neolitická kultura v Catal Huyuk (dnešní Turecko) mělo jedny z prvních domů s interiérovou dekorací. Dekorace zahrnovaly nástěnné malby, sádrové reliéry, zvířecí hlavy, lavičky a sloupy.

Egypt'ané // 2700 – 30 př. Kr.

Některé z prvních interiérů byly viděny v domech (chatrčích) z malty a hlíny, které bývaly dekorovány jednoduchým nábytkem a zvířecí kůží nebo textilem, vázami, nástěnnými malbami a Písmem svatým. Zrození monumentální architektury přišlo spolu s výstavbou starověkých pyramid - byly běžné kolosální návrhy.

Neolitická Evropa // 2000 př. Kr.

Stonehenge, astronomická observatoř pomohla dospět geometrickému cítění člověka. Toto období přineslo pocit řádu, symetrie a rytmu, které jsou důležité i dnes v moderním designu.

Řecký design // 1200 – 31 př. Kr.

Řecký design kladl veliký důraz na proporce a harmonii při konstrukci staveb. Jejich konstrukce jsou typické plochými střechami, které spočívaly na vysokých sloupech. Řekové přispěli do dnů moderního designu kamennými reliéfy a sochami.

Římský design // 753 př. Kr.– 480 n. l.

Římský design kombinoval prvky řecké a etruské. Tato doba dala vzniknout inovacím jako je valená klenba nebo chrám s kruhovým půdorysem, spolu s důležitými metodami stavby z betonu.

Byzance // 500 -1500 n. l.

Nejznámějším příspěvkem Byzantského designu do současnosti je kupole. Dalšími cennými příspěvky byla malba ikon a církevní architektura.

Gotika // 1140 – 1400 n. l.

Gotický sloh je nejlépe známý pro jeho důraz na vertikální a nově také pro lomený oblouk - gotika využívá rozsáhlé okenní plochy. Tento sloh je nejvíce známý jako architektura mnoha katedrál, zámků a paláců v Evropě. Běžně využívané materiály pro sochařskou výzdobu a architektonické prvky byly vápenec, pískovec a mramor Purbek

Renesance // 1400 – 1600 n. l.

Renesanční sloh zdůrazňuje pojetí symetrie a řádné plánování, zejména v malých detailech oblouků, pilastrů a říms. Byly běžné interiéry uspořádané do plánu kříže. Stěny pokryté sledem obrazů mytologických a alegorických námětů, rámovaných sochanými figurami a květnaté motivy jsou častým úkazem.

Baroko // 1600 – 1700 n. l.

Po vrcholné renesanci byl kladen důraz na propracované zdobení, trojrozměrné prvky ve stěnách a na stropech. V designu Baroka byla běžná iluze prostoru a láska k velkým prostorům, stejně jako rozmanitá barevnost v malovaných scénách naplněných pohybem. Křivky představovaly pocit vzrušení a pohybu. Oválné a elipsovitě tvary byly preferovány před čtverovými, obdélníkovými a kulatými tvary. Baroko je sloh který kladl důraz na vyhrocené emoce.

1.1.1 Obrazová dokumentace

Obr.1. Zleva doprava: Egypský interiér, Řecký interiér, Renesanční interiér, Římský interiér, Gotický interiér, Barokní interiér.

1.2 Historie interiérového designu v období 1700 n.l. – 1900 n.l.

Tradiční styl // 1700 – současnost

Tradiční design se vyvíjel z období klasicismu a gruzínského období (1714-1880). Tato estetika se zaměřuje na starožitný nábytek, bohaté barvy a symetrické uspořádání místností. Tradiční styl má formální atmosféru (cítění) a vždy ztělesňuje určité období v historii, zejména pak na základě evropských a amerických stylů 18. a 19. století.

Neoklasicistní styl // 1780 – 1880

Neoklasicistní styl byl ovlivněn klasickým stylem římských a řeckých říší, ale více se zaměřil na přímočaré a geometrické principy. Typické byly vyřezávané a zlacené

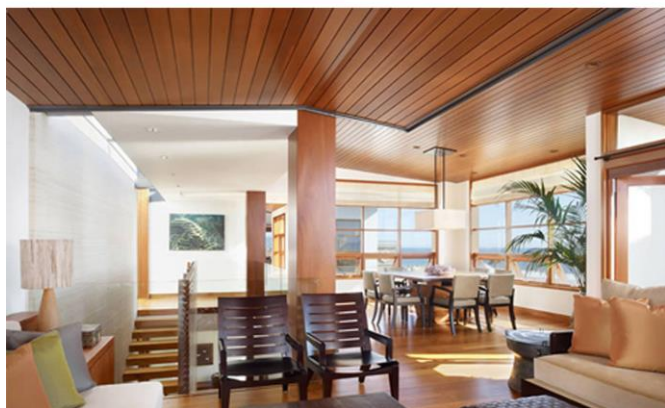
details. Okenní závěsy a použití mahagonu se staly běžnými prvky.

Tropický styl // 1800 – současnost

Tento neformální pobřežní styl získává inspiraci z života u moře. Plážové textury a materiály jako dřevo, ratan, mořská tráva, hedvábí, bavlna, bambus a otisky dlaní se často nacházejí v zařízení interiéru. Používané barvy se pojí s mořem a potravinami teplého podnebí, patří zde hlavně odstíny modré, zelené, růžové (korálů), a žluté.

Viktoriánský styl // 1837 – 1850

Průmyslová revoluce dopomohla tomu, že bylo možné jednoduše vyrobit dekorativní výzdobu, což vedlo k její hojnosti a nadbytku. Lomené oblouky byly využívány k vytváření interiérů vzdálených jakémukoli historickému vzoru. Termín „eklektický“ (čerpajíc primárně z cizích pramenů, z nichž si vybírá co mu vyhovuje) se může používat průřezem celého tohoto rozmanitého stylu.

Obr.2.: Zleva doprava: Tradiční styl, Neoklasicistický interiér, Tropický interiér, Viktoriánský styl.

Toskánský styl // 1840 – současnost

Je ovlivněn Římskou architekturou a designem. Toskánský styl používá hlavně materiály jako je mramor, kámen, místně vyrobené cihly a terakotový mix s dřevem a textílií. Tyto materiály vytvářejí styl, který kombinuje eleganci s komfortem

Arts & Crafts // 1860 – 1910

V reakci na průmyslovou revoluci získal pohyb směrem k poctivé jednoduchosti a kvalitě na síle. Nastal návrat k ručně vyráběnému zboží, namísto sériově produkovaného průmyslového zboží.

Obr.3. Zleva doprava: Toskánský styl, Umění a řemeslo.

Rustikální styl // 1870 – současnost

Rustikální nebo také Frontier Style (z ang. frontier – hranice) vznikl z nutnosti jako venkovské bydlení pro ty, kteří žijí na hranici, v pohraničí. Sruby a chaty v tomto stylu mají otevřené vzdušné pokoje, s velkými sloupy a dřevěnými trámy. Obvyklým je ručně vyráběné zařízení do kterého jsou zahrnuty výrobky od antických židlí po kožené sedací soupravy, masivní dřevěné stoly a kované výrobky.

Obr.4. Rustikální interiér

1.3 Historie interiérového designu v období 1900 n. l. - současnost

Asijský styl // 1900 – současnost

Minimalistická estetika známá svou funkčností a čistotou formy. Známymi používanými znaky jsou přírodní materiály, rohože, dělicí stěny a futony. Japonsky inspirované zařízení bytu postrádá běžnou výzdobu oblíbených tradičních stylů, zatímco interiér inspirovaný čínským stylem se může pochlubit buhatou výzdobou z vyřezávaného nábytku a bohatšími barvami.

Eklektický styl // 1900 – současnost

Eklektický styl zahrnuje všechna období a styly zdobení, je sjednocen pomocí barev, tvarů a textur.

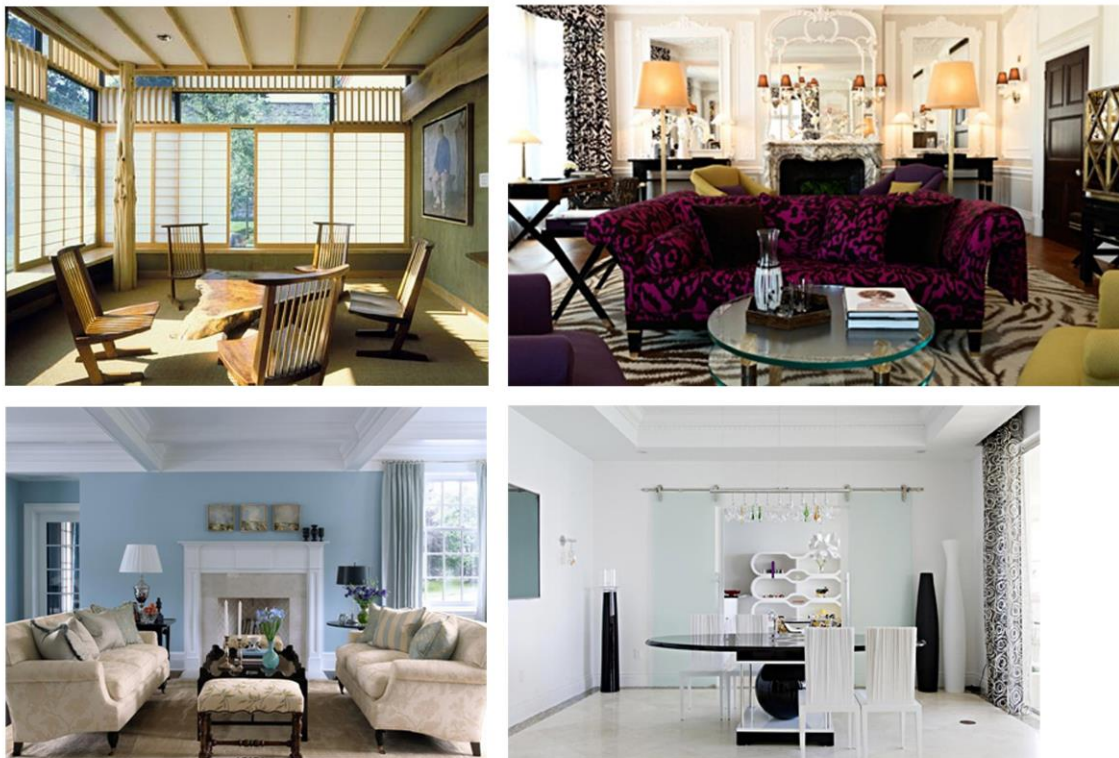
Koloniální revival // 1905 – současnost

Evropou ovlivněný styl, jenž byl vyvinut kolonisty v Americe, a ještě stále může být dnes vidět v sousedství na Východním pobřeží. Klíčem je symetrie s bohatým klasickým vlivem zahrnující sloupy a pilastry s propracovanými vchody a elegantním zdobením. Interiéry mají silný georgiánský vliv a detaily s jemným dřevěným obložením, ornamentálních stropů a Chippendale-style nábytkem

Moderní styl // 1918 – 1950

Moderní hnutí byl odklon od tradiční formy k více aktuální estetice designu. Inspirováno estetikou jenž přinášely nové stroje a víře v to, že forma následuje funkci, usilovalo o to zbavit se všech zbytečných ozdob a ornamentů v interiéru. Používají se výrazné primární

barvy, nově se také často využívají plasty, laminát.

Obr. 5 Zleva doprava: Asijský interiér, Eklektický styl, Chippendale styl, Moderní styl.

Venkovský styl // 1920 – 1970

Neformální, dobře obyvatelné sloučení stylů z celého světa inspirované provinčním stylem evropských venkovských domovů a amerických statků. Jedná se zde o směs funkční praktičnosti a úcty ke starožitnostem (vintage) a dědictví, které vyprávějí svůj vlastní příběh pomocí svých nedokonalostí.

Art Deco // 1920 – 1960

Proslulé jako matka Modernistického hnutí, tento styl je nejvíce znám pro jeho rovné, přímé linie a geometrické tvary ovlivněné řeckým, římským a egyptským slohem. Nejoblíbenějšími ornamenty jsou krokve, ornament slunečních paprsků, a cik-caková čára. Oblíbené používané povrchy a materiály jsou zrcadlové a lakované povrchy, hliník, nerez a chrom.

Středomořský // 1920 – současnost

Sloučení neformálního, pobřežního stylu, který můžeme najít v evropských zemích

obklopujících Středozemní moře (Španělsko, Francie, Itálie a Řecko) a také například v Kalifornii (Napa style). Tento styl přijímá krajinu a pobřežní podnebí těchto oblastí s použitím materiálů jako je přírodní kámen, terakota, štuky a omítky stěn.

Skandinávský styl // 1930 – současnost

Lehký, vzdušný, dobře obyvatelný, moderní a minimalistický design, který předvádí hladké, rovné linie. Uhlazený a elegantní design moderního švédského stylu, v poslední době stále rozšířenější.

Obr.6. Zleva doprava: Interiér ve venkovském styl, Art deco interiér, Středomořský styl, Skandinávský design.

Přechodové styly // 1950 - současnost

Jsou to spojení moderních a tradičních vzorů. Bere klasické kusy zařízení a spojuje je se současnými moderními materiály, zjemňuje formální detaily a vzory klasického nábytku a dekoru.

Současný styl // 1980 – současnost

Moderní design se opírá o čisté, hladké linie které zajišťují přehledný vzhled, který se vyznačuje jen minimálním zdobením. Často se používají neutrální barvy, nábytek je často materiálově řešen z nerezů a dřeva.

Obr.7. Ukázka moderního interiéru

2 MATERIÁL

Jelikož jsem si z určitých důvodů, které níže v praktické části podrobněji popíšu, vybrala jako materiál pro svou dělící stěnu papír – konkrétně vlnitou lepenku, představím zde její základní vlastnosti, druhy a chování za určitých podmínek.

2.1 Stručný popis materiálu

Vlnitá lepenka je materiál vyrobený z papíru, seskládaný z jednoho nebo více vlnitých listů, které jsou lepené mezi jeden nebo více plochých vrstev papíru. Široce se používá hlavně při výrobě lepenkových krabic a přepravních boxů. Hladká i vlnitá vrstva lepenky je vyráběna z bednové lepenky, což je materiál podobný papíru s tloušťkou více než 0,25 mm. Ačkoli někdy nazýváme vlnitou lepenku kartonem, není toto označení úplně přesné, jelikož název karton je odpovídající pro každý těžší papír s vyšším obsahem buničiny.

2.2 Historie a vývoj vlnité lepenky

Jednoduchý vlnitý papír byl prvně patentovaný již v roce 1856 v Anglii, kde se používal jako výztuha do vysokých klobouků, ovšem dvouvrstvá vlnitá lepenka byla jako patent vydána Albertu Jonesovi z New Yorku, který ji využíval pro balení lahví a pro skleněné komínky luceren. Roku 1874 byl sestaven první stroj na výrobu lepenky, nicméně ještě ve stejný rok Oliver Long vylepšil stroj tak, že začal vyrábět třívrstvou lepenku takovou, jakou ji známe v dnešní době. Přibližně o desetiletí později skot jménem Robert Gair vynalezl nařezané kartonové krabice, což velice urychlilo vývoj materiálu, který byl díky tomu k dispozici již na začátku 20. století. Nejprve se kartonové krabice využívaly k balení keramiky a skla, posléze, v polovině 50. let tento způsob balení umožnil převoz ovoce z farem bez pomačkání k obchodníkům, což pomohlo k exportu zboží.

2.3 Popis výroby materiálu a druhy lepenky

Stroje na výrobu lepenky jsou velice přesné a rychlé, běžně vyrábí cca 2,5 m/s i více lepenky. V normálním stroji na výrobu lepenky je papír změkčován vysokotlakou

párou, poté je zformována a následně vysušena. Jako další krok je právě zformovaný karton zesopda zahříván pomocí horkých desek, pak je lepenka zatížena na pásu. Vlnitá část lepenky běžně váží přibližně 90 g/m³. Zahřátá a navlhčená dvouvrstvá lepenka se formuje do vlnité podoby na ozubených kolech. Vlnitá a hladká část se spojují pomocí škrobového lepidla. U 3-vrstvé lepenky se ještě přidává hladká vrstva z druhé strany.

Typy vlnitých lepenek se specifikují podle konstrukce, mohou být dvouvrstvé, třívrtvé, pětivrvtvé atd.. Dále se rozlišují podle velikosti vln, odolnosti hran či plochy vůči promáčknutí, hmotnosti materiálu, dle povrchové úpravy a nátěru.. Díky tomu, že lze korigovat výběr lepidla, velikosti vlny, a hladkých vrstev, dokáže vlnitá lepenka vyhovět velice širokému spektru použití.

Typy vln se označují A, B, C, D, E, F nebo mikrovlna, písmena odpovídají pořadí, ve kterém byly vlny vyvinuty.

Potřeba zlepšování potřebných funkčních vlastností (odolnost proti otěru, ušpinění, destrukci) vedou výrobce k různým úpravám lepenek, k jejich vrstvení a kombinacím s jinými materiály (plasty, textil, kovové fólie), a proto z tohoto hlediska dělíme uvedené výrobky do těchto skupin:

- Lepenky nezušlechtěné
- Lepenky povrchově zušlechtěné (lakováním, ražbou, nátěry aj.)
- Kaširované a potahované lepenky
- Lepenky tvořící výztuhu plastových desek

Vlnitá lepenka je ekologickým produktem, plně recyklovatelným, případně bezproblémově spalitelným. Je zhodnotitelná i kompostováním, ale její likvidace na skládkách není vhodná.

3 EKOLOGIE

Je všeobecně známo, že přírodní zdroje jsou omezené a světová harmonie v přírodě je narušená a zatím se tento stav nijak nezlepšuje. Toxiny a vedlejší produkty z výroby škodí nejen životnímu prostředí, ale také našemu zdraví. Jsme spotřebitelskou kulturou s touhou po tom nejlepším dalším produktu. Ovšem je téměř naprosto jasné, že tato touha po nových výrobcích se nikdy nezmění - je pevně zabudovaná do našeho moderního způsobu života. Klíč k udržitelné budoucnosti leží v nalezení cesty k uspokojení našich současných životních stylů ve více konstruktivním způsobu navrhování.

„ Designéři i zákazníci již začínají přemýšlet nad rámcem toho jak produkt vypadá a slouží, zvažují také to, co se děje když se produkt vyrábí a to, co se s ním stane když se ho budeme chtít eventuálně zbavit. Uvědomují si, že zatímco židle, která vyhrává ceny v soutěžích může vypadat nádherně, ale nemůže reprezentovat vrchol génia lidstva jestliže je vyrobena metodou, která znečišťuje prostředí nebo vykořisťuje pracovníky.“ [1]

Všechny produkty okolo nás mají nevyhnutelně omezenou životnost, ať se již stanou nepotřebnými, rozbijí se, nebo se jednoduše stanou zastaralými, vyjdou z módy. Většinou bychom na ně nejradši zapoměli již ve chvíli, kdy je vyhodíme ven z našeho života, přesto se jejich samotná hmota musí někde skladovat. Je důležité (v pozdější době to možná dokonce bude životně důležité) vzít v potaz materiály s nízkým dopadem na životní prostředí. Chytrými volbami jsou obnovitelné materiály, netoxické materiály a lehce recyklovatelné materiály – mezi jinými například i lepenka.

3.1 Recyklace papíru

Je to proces přeměny odpadového papíru na nový papírový produkt. Existují tři kategorie papíru, které lze použít jako surovinu pro výrobu recyklovaného papíru: zmetkový (odpad, odřezky při výrobě atd.), pre-spotřebitelský odpad a post-spotřebitelský odpad.

Proces recyklace papíru probíhá následovně: použitý papír se smíchá s vodou a chemikáliemi, aby se rozpadl. Poté se zahřívá a rozděljuje se na vlákna celulózy. Následně se tato kašovitá směs zbavuje zbytků lepidla, plastů, čistí se, odstraňuje se inkoust a bělí se. Po smíchání s vodou lze již vyrobit nový papír. Ty stejné vlákna mohou být recyklována až sedmkrát po sobě, ovšem každou recyklací se vlákna zkracují, dokud

úplně nerozpadnou.

3.2 Důvody pro recyklaci

Industrializovaná výroba papíru má vliv na životní prostředí jak při výrobě, tak na výstupu (odpad). Dnes je papírovina tvořena z 90% dřeva. Recyklace jedné tuny novinového papíru ušetří asi 1 tunu dřeva, zatímco recyklace 1 tuny tiskového či kopírkového papíru ušetří o něco více než 2 tuny dřeva. Odhaduje se, že recyklací poloviny množství papíru ve světě by se předešlo skácení 81 000 km² zalesněných ploch.

3.2.1 Úspora energie

Dalším důvodem pro recyklaci je úspora energie, ovšem stále se debatuje o přesném čísle úspory. Úřad pro mezinárodní recyklaci tvrdí, že úspora energie je 64%. Některé výpočty ukazují, že recyklace jedné tuny novin uspoří okolo 4000 kWh (14 GJ) elektřiny, což je dost energie pro napájení třípokojového evropského domu po celý rok.

Skládky - přibližně 35% tuhého komunálního odpadu (před recyklací) je podle hmotnosti papír a výrobky z papíru.

3.2.2 Zlepšení znečištění vody a ovzduší

Agentura ochrany životního prostředí Spojených států zjistila, že recyklace pomáhá ke zlepšení znečištění vody o 35% a vzduchu o 74%, než když se vyrábí nový papír. Papírny mohou být zdrojem znečištění vod a ovzduší, zejména pokud produkují bělenou buničinu, ovšem dnešní moderní celulózky již produkují mnohem méně znečištění než ty před několika desítkami lety. Recyklovaný papír snižuje poptávku po novém papíře a tím se přeneseně ještě více snižuje celkové znečištění prostředí.

4 DĚLÍCÍ PRVEK

4.1 Stručná definice dělicího prvku

Dělicí prvek neboli paraván je stěna nebo kus nábytku, který nám rozděluje prostor, nejčastěji v interiéru. Použití prvních paravanů bylo nanejvýš praktické - používaly se k zabránění průvanu v lidských obydlích. To také označuje hanzi – čínský znak – kterým je paravan pojmenován (屏- doslova „stěna, blokování“; 風, doslova vítr). Velice často jsou používány interiérovými designéry a architekty při navrhování nejen k dělení prostoru, ale také k jeho ozvláštnění či zútulnění atd. Podle mého názoru může tento chytrý kus „nábytku“ velice lehce ovlivnit to, jak na vás interiér působí, je schopen jednoduchým, velice rychlým a relativně levným způsobem změnit ráz vašeho domova, pracoviště či jiného interiérového prostoru

4.2 Historie dělicích prvků v interiéru

První dělicí stěny mají základy v 7. století v Číně, kde je používali hlavně vysoce postavení lidé. Tehdy bývaly velice těžké (nedalo se s nimi hýbat) a velmi zdobné - hlavním tématem zdobení byla mytologie, scény ze života v paláci a také příroda.

Ačkoli byly zástěny známé již ve starověku, staly se rychle populárními během Dynastie Tang, kdy začaly být považovány jako ideální prostředek pro mnoho malířů k vystavení jejich maleb a kaligrafií. Mnoho umělců malovalo na papír nebo hedvábí a poté své výtvořiny přidávali na skládací zástěny. V literatuře této éry byly zaznamenány dva rozdílné umělecké typy zástěn. Jeden z nich byl znám jako *huaping* (z čínštiny doslova „malovaná skládací stěna“) a další byl *shuping* (z čínštiny doslova „kaligrafická skládací stěna“). Lakovací techniky pro coromandel paravany, které jsou také známy jako *kuancai* (doslova „vyřezávané barvy“) se objevily během pozdní Dynastie Ming a byly aplikovány na paravany aby vytvářely tmavé stěny, které jsou vyřezávané, malované, vykládané slonovinou, perletí a dalšími materiály. Mohlo být použito až 30 vrstev laku, přičemž každá vrstva zvlášť mohla být malována, vykládána či vyřezávána, což zajistilo vyniknutí jasných barev proti jeho tmavému pozadí.

V čínské literatuře bývají paravany často spojovány s intrikami a romantikou, typické jsou

vyobrazení scén jako například když zamilovaná mladá dáma zvědavě nahlíží zpoza skládací stěny. Čínských literárních děl ve kterých se objevují paravany je více, například Sen o rudém pokoji od Cao Xueqin, či básník Li He napsal Píseň o zástěně, která pojednává o skládacím paravanu novomanželského páru. Popis skládací zástěny byl následující: paravan obklopoval postel mladého páru, jeho dvanáct panelů bylo zdobeno motýly snesenými na čínských růžových květech (narážka na milovníky), a měl stříbrné závěsy připomínající skleněné mince.

V 8. Století začali v Japonsku používat mnohem lehčí a tím pádem také jednodušejší přenosné a posuvné paravany a dělicí stěny, které používali pro čajové obřady, náboženské akce a venkovní procesí. V pozdním středověku se dostaly skládací stěny do Evropy, jako import z Číny. Obzvláště u francouzů trval jakýsi obdiv a touha po Čínských paravanech a proto začali dovážet obrovské, zdobné, lakované děliče. Známa módní designérka Coco Chanel byla zanícenou sběratelkou Čínských paravanů a tvrdí se, že vlastnila 32 takovýchto kusů nábytku, z čehož osm z nich měla ve svém bytě v Paříži. Sama jednou řekla: „*Milovala jsem čínské zástěny již když mi bylo osmnáct let. Téměř jsem omdlela radostí, když jsem vstoupila do čínského obchodu a uviděla Coromandel poprvé v životě. Dělicí stěny byly první věci, kterou jsem si koupila.*“ [2] Evropští cestovatelé vyvinuli svou vlastní verzi asijských dělicích stěn za použití dřeva, kůže, hedvábí a zrcadel a také za pomoci dekupáže (decoupage – ubrousková metoda). Paravany dlouho propůjčovaly pocit soukromí - v klasickém období byly skládací paravany často umístěny v pokojích jako převlékací zástěny pro dámy. Skládací paravany jsou dnes používány v bytech, nemocnicích, školách, restauracích, firemních kancelářích a konferenčních centrech.

Obr.8. Japonská malovaná zástěna

Obr.9. Coromandel stěna v bytě Coco Chanel v Paříži

4.3 Rozdělení dělicích prvků dle způsobu použití

Obecně platí, že se dělicí prvky používají jedním z těchto způsobů

- Chceme-li rozdělit pokoje a vytvářet více efektivní využití prostoru v místnosti
- Jako dekorace nebo akcent, který dodá místnosti či prostoru určitý charakter
- Chceme-li skrýt různou oblast v místnosti, například oblast s nepořádkem, či ji můžeme považovat jako ochranu soukromí
- K dekoraci domova, pro efekt lepšího pocitu pohodlí, bezpečí

4.4 Druhy paravanů dle způsobu instalace

Dělicí prvky se také liší svou podstatou, podle toho jak se instalují do samotného interiéru

- Pernamentní – například police na vína, použití v restauracích, či v domově police s knížkami atd.
- Vestavěné – například posuvné stěny v kancelářích
- Přenosné nebo dočasné, například v konferenčních centrech, ale také v našich

ložnicích atd.

- Pevné dělicí stěny, a závěsné dělicí stěny, které mohou buďto kompletně zakrýt výhled od podlahy až ke stropu, nebo například mohou dovolit průhled, například květináče použité k rozdělení prostorů

4.5 Rozbor paravanů používaných v různých prostorech

V domech a rezidencích se používají dělicí stěny k rozdělení prostoru, aby byl efektivněji využit nebo jako dekorační prvek, akcent. Paravany skýtají spoustu využití, mezi nejhlavnější patří, jak už jsem výše naznačila – dělení prostoru, přidávání soukromí jakémukoli prostředí, skrytí nepořádku, zvětšení skladovacích prostor a přidání akcentu do interiéru. Další použití zahrnuje doplnění barvy do interiérů, přesměrování chůze v prostoru, vytváření foyer, dále vytváření pohody nebo přidání dekorativního pozadí.

Nejčastěji používaný paravan v domácnostech je malý skládací paravan, který se někdy nazývá **shoji**. Dále se v domácnostech používají jako děliče knihovny, zábradlí, rostliny, svítidla, závěsy a krby (já sama dobře znám z domácího prostoru využití krbu jako interiérový dělicí prvek a zda-li to můžu posoudit, musí to být jeden z nejužitečnějších a nejpříjemnějších typů „paravanů“ vůbec).

Hotely a restaurace používají v základě dva různé typy dělicích prvků. Velice běžně vidáváme děliče vedoucí od podlahy až ke stropu, hlavně ve společenských místnostech, recepcích atd. Tyto pevné, fixované přepážky dělí sály do menších zařízení. V kancelářích jsou děliče většinou ve svém základu více trvalé, stálé a bývají pevně přikotvené k podlaze. Tyto kancelářské kóje dovolují vystavět v obrovském kancelářském prostoru menší segmenty, kde má každý pracovník svůj tišší, diskrétnější prostor.

Kongresová centra, a jim podobné zařízení, jsou již ze své podstaty rozlehlá zařízení s velkými, otevřenými vnitřními prostory. V důsledku toho často potřebují rozdělit prostor do menších oblastí. Nejpoužívanější typ paravanů v tomto zařízení je trubka a závěs – přes rámy z plastu nebo kovu bývá přehozen látkový materiál.

5 VÝZNAM SOUKROMÍ NA PSYCHIKU ČLOVĚKA

Výzkumem o významu soukromí na psychiku člověka se zabývá spousta nejen psychologů, ale i filozofů. Představím zde několik aspektů které může například nedostatek soukromí ovlivnit na nás samotných.

Podle nejvíce prominentního výzkumce filozofických aspektů soukromí, Ferninanda Schoemana, až do šedesátých let dvacátého století neexistovaly žádné filozofické diskuze o hodnotě a významu soukromí. Ovšem Hannah Arendtová již v roce 1958 se svou knihou *Human Condition* stanovuje některé ze základních funkcí soukromí. Podle ní soukromí zaručuje psychologickou a sociální hloubku, která obsahuje věci, jež nemohou vydržet při neustálé přítomnosti druhých či při neustálém pobytu na veřejnosti. Dále soukromí tvoří základ při stavění určitých hranic, které zachovávají identitu a také zachovávají posvátné a tajemné zákoutí života. Některé jevy se stávají něčím jiným, jestliže nejsou privátní, intimní. Zpovědi studu nebo viny které jsou vyjádřeny ve společnosti se stávají vychloubačnými atd. A. Westinovo *Soukromí a Svoboda* (1967) vylepšilo předchozí analýzu o představení dvoustupňové definice soukromí, která kombinuje osobní a sociální dimenzi a seskládá se ze čtyř upřesnění, vyjádření (anonymita, rezervovanost, samota a intimita) plus čtyři funkce soukromí (osobní autonomie, emocionální uvolnění, sebehodnocení, omezená a důvěrná komunikace). Westin také poukázal na to, že dokonce i zvířata hledají v různých obdobích pobyt v ústraní jako jednotlivci nebo v malých soukromých skupinkách. Také přiznal práva na soukromí v organizacích jako je zdravotnictví a obchodnictví, tajemství zповědnice atd.

„Touha jednotlivce po soukromí není nikdy absolutní, neboť touha po zapojení do společnosti je stejně tak silná.“ [3]

Soukromí udržuje emoce a činy před trivializováním – to co je nám důležité uchováváme v soukromí (například milování). Děti si rozvíjejí smysl soukromí ve věku osmi let - potřebují jej k vyvinutí naplňujícího sexuálního života. Autoři dále zdůrazňují souvislost mezi soukromím a mocí. Soukromí se stalo v moderní americe luxusem, který značil postavení. Nedostatek soukromí mezi chudými a na pracovišti vede ke stresu, a nedostatek asertivity znamená, že nemohou být položeny základy důležitým hranicím, které má každý člověk.

6 REŠERŠE VÝROBKŮ DANÉHO TÉMATU

„Nemůžeme pracovat pro firmu, která nás platí, musíme pracovat pro společnost a vytvářet pro ni důležité hodnoty. V jednadvacátém století už nemůžeme dál využívat lidství ke službě technologiím – musíme využívat technologie ke službě lidstvu.“ Marcel Wenders

Rešerše je důležitou součástí při navrhování vlastního designu produktu. Díky ní si lze uvědomit určité zásady, které již před námi byly mnohokrát vyřešeny, také můžeme zaregistrovat dobrá i špatná řešení a i celkově si ujasnit, co vlastně od našeho řešení přesně očekáváme. Zde ukážu různé typy a druhy dělicích stěn, která mě zaujaly, buďto tvarem, materiálem, skládáním nebo kombinací těchto aspektů, ačkoli jsou to řešení, která se sice většinou nehodí pro mou cílovou skupinu a mé cíle, nicméně jsou velice dobrým zdrojem inspirace a pomáhají rychleji a dále posunout myšlenkové procesy.

6.1 Systém Nomad

System Nomad se materiálově naprosto shoduje s mým řešením - je skládán pouze z vyřezaných kusů vlnité lepenky. Rozmanité druhy barevného řešení z něj dělají produkt skutečně hravý a zajímavý, nicméně po seskládání dohromady zabírá také hodně místa do šířky, což z něj dělá dosti nevhodnou dělicí stěnu do prostorů s menším půdorysem. V umělecké edici systému navíc umělci pracují s různými postiský a vytvářejí tak působivé velkoformátové obrazy. Tuto dělicí stěnu vytvořil Jaime Salm a Roger C. Allen.

Obr.10. System Nomad

6.2 Ronan a Erwan Bouroullec – Systém Cloud

Další systém je také rozhodně určen do velkých prostorů. Znamí bratři Bouroucelleové vytvořili systém Cloud (Mrak). Objekt, který na první pohled nemá zcela jasnou funkci, prvky fungují jako části stavebnice a majitel si je může seskládat podle libosti. Jednotlivý kus může sloužit i jako samotná polička. Objemné moduly jsou vyrobeny z lehkého materiálu (pěnového polystyrenu) a vyřezávány tepelným drátem. Bratři tudíž vymysleli vskutku ekologický systém - výroba měla jednoduché instrukce, které se snadno mohly poslat kamkoli do světa a podle nich se měl vyrábět produkt přímo na místě prodeje, čímž odpadá potřeba distribuce, převozu a tím se i šetří náklady a životní prostředí.

Obr.11. Systém Cloud

6.3 Studio Inflate – Kancelář v kbelíku

Velice zajímavým řešením je produkt s názvem Office in a Bucket (Kancelář v kbelíku). Je to něco mezi dělicí stěnou, stanem a přenosnou kanceláří. Tento výrobek od firmy Inflate se prodává ve velkém kbelíku, který má na dně zabudovaný ventilační systém, pomocí kterého se kancelář nafoukne během osmi minut. Produkt je velice vhodný k využití na výstavištích atd.. Nemá žádné okna, pouze vrchní otevřený prostor, zavírá a otevírá se jednoduše posunutím stěny do stran.

Obr.12. Office in a Bucket

6.4 Bratři Bouroullecové - Algae

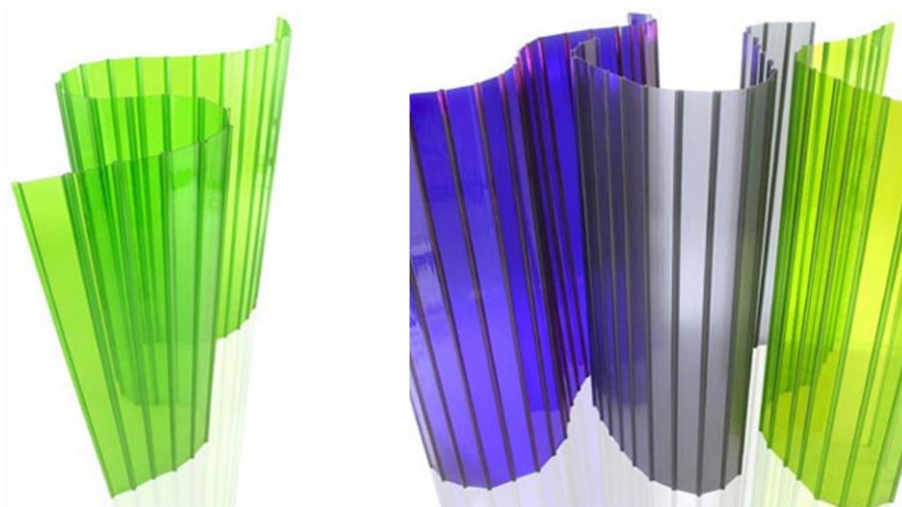
Mou velmi oblíbenou, dá-li se tak nazvat, zástěnou, je další počín z dílny bratří Bouroullecových. Systém jednotlivých dílů s názvem Algae, které na sebe může uživatel libovolně napojit podle svých potřeb. Díly se mohou k sobě jednotlivě připojit a vytvořit buďto jemný dvourozměrný závěs, či po připnutí dalších vrstev je možné vytvořit mohutnou 3D stěnu. Tento systém si zákazník může vystavět i na zahradě a použít ho dokonce jako mřížoví pro popínavé rostliny, neboť mu to umožňuje volba materiálu - polypropylen. „Ochota nechávat možnosti použití svých výrobků otevřená je pro Bouroullecovy typická, a díky tomu patří jejich výrobky k nejzajímavějším, které jsou v současnosti k dostání. Odmítají chápat design jako cestu k řešení specifických otázek, a místo toho dávají uživatelům nástroje, z nichž si sami vytvářejí vlastní objekty.“ [4]

13. Algae – bratři Bouroullecové

6.5 Tom Dixon – Extendable screen

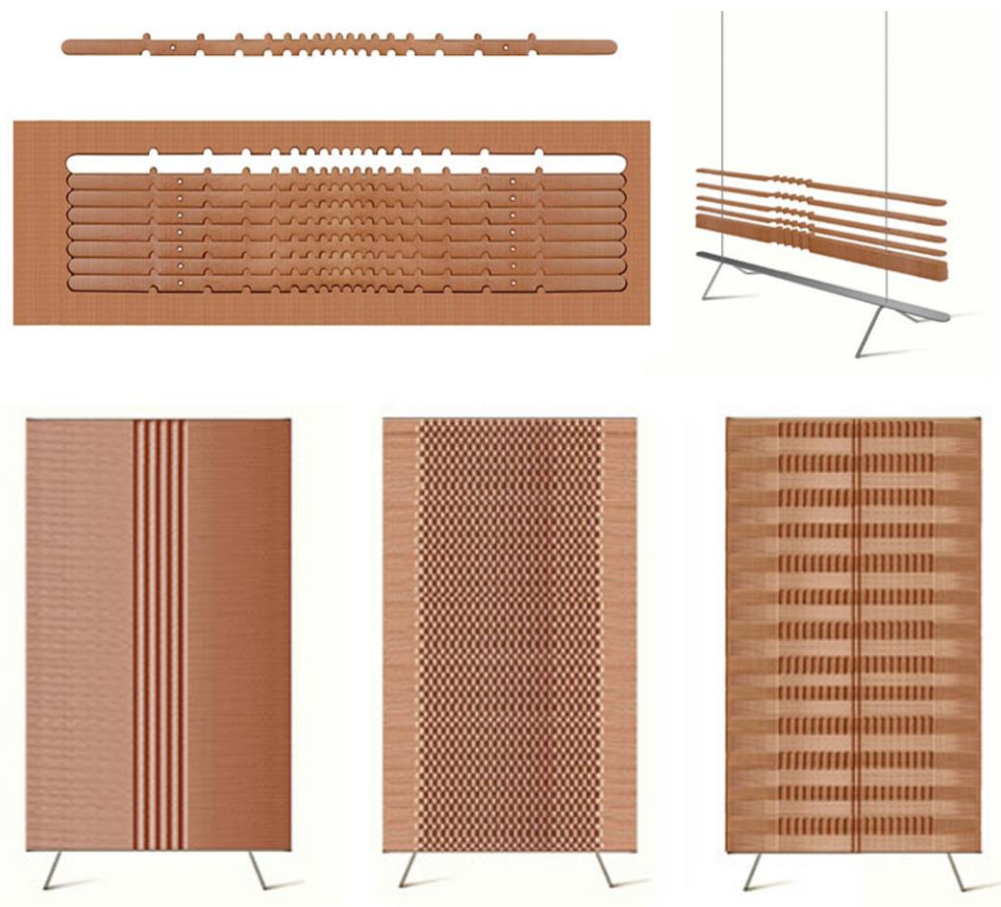
Ekologicky šetrnou dělicí stěnou je *Extendable screen* z dílny Toma Dixna, který používá netoxický a lehce recyklovatelný materiál – eastman provista, což je materiál speciálně vyrobený pro vytlačování profilů, kde je důležitá vysoká čírost, lesk, odolnost a dobrá zpracovatelnost. Dixon používá tento materiál na více svých produktech. Paravan je tvořen z jednotlivých úzkých profilů, které jsou do sebe jednoduchým způsobem zasunuty, díky tomu lze libovolně korigovat délka paravanu a také jeho křivky, postavení.

Obr.14 Tom Dixon – Extendable screen

6.6 Paolo Ulian - Pinocchio

Dalším paravanem z vlnité lepenky je Pinocchio, výherce první ceny “Design for Europe”, který vytvořil výborný designer Paolo Ulian, jehož další produkty jsou obdobně chytré, uvědomělé a zábavné. Tato stěna se skládá z ocelové konstrukce na kterou jsou “navlékány” úzké listy lepenky, jež jsou různými způsoby vyřezány, tím pádem vzniká spousta dekorativních texturových možností, podle toho, jak se uživatel rozhodne listy poskládat za sebou. Ačkoli já sama jsem se při navrhování nechtěla vydat cestou vrstvení materiálu, považuji toto řešení za velice sofistikované a zároveň i humorné.

Obr.15 Paolo Ulian – Pinocchio

6.7 Luigi Baroli - Cartoons

Dělicí stěna Cartoons od Luigi Baroliho je zároveň funkční i minimalistická. Opět využívá skromný, ale spolehlivý materiál vlnitou lepenku, a používá rafinovanou technologii – dva listy kartonu jsou ve vrchní a spodní části spojeny k hliníkové části.

Obrz.16. Luigi Baroli – Cartoons screen

II. PRAKTICKÁ ČÁST

7 DESIGN DĚLÍČÍHO PRVKU

Následující část popisuje můj myšlenkový a pracovní postup při navrhování děličího prvku. Vysvětluje mé pohnutky a rozhodnutí učiněné v průběhu procesu. „*Neustále pociťujeme potřebu vyrábět věci úsporné, funkční jednoduché namísto inspirativních a oslňujících (představte si je jako vlastnosti, které má dárek od vašeho partnera).*“ [4]

7.1 Stanovení cílů

Prvním impulsem proč jsem si k zpracování bakalářské práce vybrala design interiérového děličího prvku, byla vcelku praktická potřeba, kterou jsem v oné době pociťovala sama ve svém soukromém životě jako student, který se chtěl nechtěl sžívat s jinými lidmi pod jednou střechou. Nutkání navrhnout a vyřešit problematiku předmětu, ke kterému mám v nynější době vcelku blízko se zdá být přirozené. Dále se snažím na tomto produktu zvýraznit a uplatnit také svůj vlastní styl, který má blízko k ilustraci, a jehož promítnutí do prostorového objektu by mohlo být zajímavé. Navrhuji nejméně tři tématicky různé sety paravanů. Jeden z nich bude inspirovaný historickými slohy, pravděpodobně rokokem a secesí, které jsem si vybrala pro jejich dekorativnost, organické působení. Druhý set paravanů bude řešen co nejvíce stroze, uhlazeně, lze říci snad i jednoduše. Bude určen lidem, kteří nemají rádi přehnanou dekorativnost a tíhnou spíše k jakési „skandinávské uhlazenosti“. Třetí set paravanů bude navržen pod mou taktovkou, což znamená že na něm budu reprezentovat své sklony k ilustrativnosti a přírodní. Mým cílem je tedy v první řadě navrhnout kolekci tří tématicky různých setů paravanů, které by byly naprosto funkční pro svou cílovou skupinu. Což tedy znamená cenově dostupné, jednoduché na sestavitelnost i přenos (převoz), a šetrné k životnímu prostředí (vzhledem k tomu že tento typ paravanu není určen k tomu, aby vydržel deset let, je nutné uvažovat i nad jeho recyklovatelností). Můj neméně důležitý cíl je pokusit se navrhnout něco, co by dokázalo zatáhnout současnou díru na českém trhu v této konkrétní oblasti (která nicméně opravdu existuje – řešerše českých internetových obchodů mi potvrdila, že je v Česku téměř nemožné sehnat jednoduchý lepenkový paravan, tím méně designově ucházející lepenkový paravan). Ačkoli na zahraničních serverech lze sehnat několik druhů lepenkových paravanů, jsou to ve většině případů docela drahé designové kousky.

7.2 Cílová skupina

Bydlet jako student na vysoké škole na privátě či na koleji má vedle svých výhod i určitá úskalí. Jedním z nich je téměř nemožnost sehnat byt, který by vyhovoval všem jeho budoucím obyvatelům v otázkách soukromí. Jestliže má takovýto student svůj vlastní pokoj, dalo by se to podle statistiky zcela jistě označit téměř za luxus. A jelikož podle jednoho konkrétního dotazníku vyplynulo, že 42% vysokoškolských studentů bydlí na kolejích a 38% studentů žije na privátě, vychází docela vysoké procentuální číslo mých potenciálních zákazníků. Samozřejmě mi výběr této cílové skupiny ještě jasněji pomohl určit přesné požadavky, které by měl návrh mého paravanu splňovat. Prvním požadavkem je pro většinu studentů cenová dostupnost, protože samozřejmě málokterý student by byl ochoten utrácet relativně velké peníze za kus nábytku do prostoru, který bude obývat v maximálním případě pět let, aby se ho poté musel buďto zbavit, nebo si jej brát do nového bytu, kde by jej už nepotřeboval, nebo kam by se nehodil. Proto je levnější varianta, s určitou dobou životnosti v tomto případě výborným řešením. Dalším požadavkem je nízká hmotnost a jednoduchá přenosnost. Většina lidí v mé cílové skupině není vlastníkem auta, a jsou nuceni k cestování z bydliště na privát vlakem či autobusem, proto není mým záměrem navrhovat paravan z těžkých, rozměrných neposkládatelných kusů, ale z menších, rozložitelných kusů, které si zákazník může dát sbalené jednoduše „pod paži“ a být schopen s tímto nákladem ujít i normální vzdálenost (například z vlaku na byt) bez fyzického vyčerpání. Ovšem s těmito aspekty už samozřejmě souvisí výběr materiálu.

7.3 Výběr materiálu

Jako hlavní a téměř jedinný materiál, který budu používat, jsem si zvolila třívrstvou vlnitou lepenku. Zvolila jsem si ji z toho důvodu, že vyhovuje většině požadavků, které mám na svůj návrh paravanu. V první řadě je to velice lehce dostupný materiál, který je také hodně jednoduše zpracovatelný, například na strojích pro řezání, děrování a tvarování lepenky. Má vcelku nízkou hmotnost, což představuje další výhodu pro přenosy. Nepříjemnou vlastností je jeho neodolnost vůči počasí, vlhkosti. Nelze jej využívat na balkóně a to někdy může být nevýhoda. Všeobecně není vlnitá lepenka tak odolná vůči opotřebování ve srovnání s jinými materiály, jako jsou různé plasty, dřev či kov, atd.. Proto jsem určitou dobu zvažovala možnost použít místo obyčejné vlnité lepenky, tzv.

plastový karton, neboli polypropylenový sendvič, Akyprint. Tvarově, hmotnostně i zpracovatelností se podobá vlnité lepence, nicméně má přidanou hodnotu z plastového materiálu, protože je odolný venkovním podmínkám, nevadí mu voda, vlhké prostředí, oleje, chemikálie a samozřejmě má delší životnost. Nicméně po zevrubném zvažování pro a proti jsem rozhodla, že přírodní vlnitá lepenka je přece jen lepším výběrem, jelikož tento paravan je určen k interiérovému použití, tudíž do styku s vodou nebude za normálních podmínek docházet. Další nároky splňuje dostatečně, navíc v tomto relativně přírodním materiálu vidím více jakousi intimitu a jemnost, než v plastovém provedení. V neposlední řadě je tu samozřejmě výhoda jednodušší recyklace a menšího dopadu na životní prostředí.

7.3.1 Spojování

Paravan je složen z více kusů, které drží pohromadě jednoduchým skládáním. V návrhu mé dělicí stěny již od počátečních návrhů nepoužívám žádné lepidla, ale snažím se soustředit na skládané spojování pomocí jednoduchých zámků. Zkouškami jsem dospěla k vyváženosti mezi velikostí zámků, jejich četností a pevností spoje. Zámky mají zaoblené hrany kvůli lepší odolnosti proti ošoupaní nebo pokrčení.

7.3.2 Textury

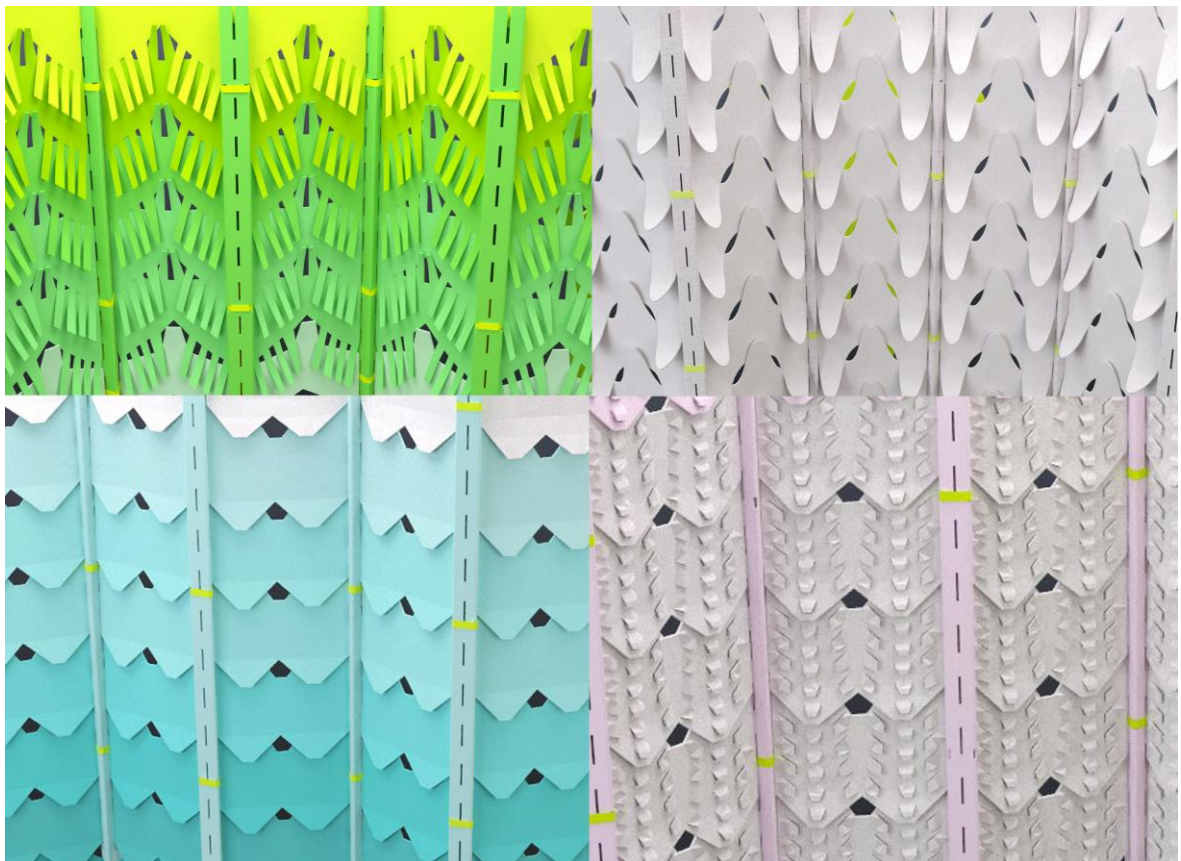
Důležitým prvkem mé dělicí stěny je použití textur, které hned na první pohled dokáží zaujmout a zapůsobit určitým dojmem na smysly člověka. V mém případě je samozřejmě žádoucí, aby textura působila dojmem příjemným, vzdušným, ale zase ne příliš průhledným a nechráněným. Nejlepší možností je najít takovou cestu, kdy se za paravánem cítíme bezpečně před okolním světem, ale na druhou stranu máme přehled o tom, co se děje za dělicí stěnou a necítíme se být izolovaní od zbytku světa. Textury a prolamování papíru tyto aspekty velkým dílem ovlivňují, proto je důležité vybrat jejich správnou míru. Například švédská designérská skupina Front vytvářela texturované tapety tím způsobem, že vložila role papíru do výběhu hlodavců, kteří náhodně vytvořili dírkovaný vzor. Sice to je neobvyklý způsob, ale lze to brát jako zajímavé hledání tvarů. Clad Cuts kolekce oděvní designérky Eleny Manferdiny využívá techniky jež se používají v architektuře, produktovém designu a počítačové animaci, kombinuje je a výsledkem jsou oděvy, které požadují minimum dokončovacích prací.

Obr.17. Elena Manferdini – Clad Cuts

„Vzory jsou nepochybně hybnou silou na poli designu. Dodávají velkou dávku dramatu a emocí do designu: od módního až do produktového, od ineriérů k instalacím. Nejsou polevou na dortu: jsou oním dortem samotným.“[5]

Zde jsou ukázky textur, které vytvářím překrýváním plátů přes sebe a ohýbáním materiálu do prostoru.

Obr.18. Textury tvořené překlady papírů

7.3.3 Barevnost

Barevnost mých paravanů je primárně přírodní či světlý odstín kartónu - vzhledem k tomu, že bílá barva neuškodí téměř žádnému interiéru, ba právě naopak. Je to nadčasová barva, a ideálně lze na takovou plochu i zapisovat různé poznámky, seznamy, nebo si zákazník může svůj paravan ještě více individualizovat pokreslením (nebo jej lze považovat jako řešení pro děti, které rády kreslí po stěnách). I světlé paravany mají vždy malý barevný akcent v podobně gumiček stahujících sloupky. Barvy gumiček jsem vybírala kontrastní, jasné a svěží, například žlutozelenou, azurovou atd.

Ovšem další varianty jsou již celkově o něco barevnější. Výrazné jsou návrhy v gradientech modré a zelené. Barvy jsem volila spíše pastelovější, s uklidňujícím účinkem. Vyvarovala jsem se aplikací agresivních a tvrdých barev, jako jsou červená a černá, na větších plochách.

7.4 Návrhy

Návrh mé dělicí stěny prošel rozmanitým vývojem. Hledání toho správného nejjednoduššího, funkčního ale přitom zajímavého řešení mezi tolika různými možnostmi nikdy nevede přímou cestou, díky tomu se můj návrh změnil z původních úzkých vysokých dílů na díly kratší, spojované nejen do stran ale i nad sebe - nejen kvůli lepší manipulovatelnosti při převozu, ale také pro varibialitu skládání, která umožní zákazníkovi lépe přizpůsobit paravan sobě samému a také konkrétnímu interiéru. A z tohoto typu skládání jsem přešla na (podle mého názoru na o něco funkčnější) další způsob konstrukce.

7.4.1 První typ

Prvotní návrh se skládal z jednotlivých úzkých a vysokých kusů lepenky, spojovaných do plochého i rohového spoje pomocí vyřezávaných zámků, bez použití lepidla či jakéhokoli jiného přídavného materiálu, přičemž také samotná lepenka měla zůstat ve své původní nenabarvené syrové formě. Každý díl měl stejný zámek jako ty ostatní, tudíž šly jednotlivé díly pospojovat libovolně dohromady podle zákaznickovy potřeby, přičemž zákazník sám by si mohl dokoupit tolik dílů kolik by přesně potřeboval podle míry svého interiéru. Toto řešení každopádně nebylo výhodné hlavně z důvodu příliš vysokých kusů materiálu, se kterými je obtížná manipulace, ať už při převozu, či při spojování jednotlivých dílů

dohromady. Paravan také v postrádal jakýsi třetí rozměr a určitou eleganci. V každém případě skýtal určitý potenciál, já se však rozhodla pokračovat v navrhování druhého typu.

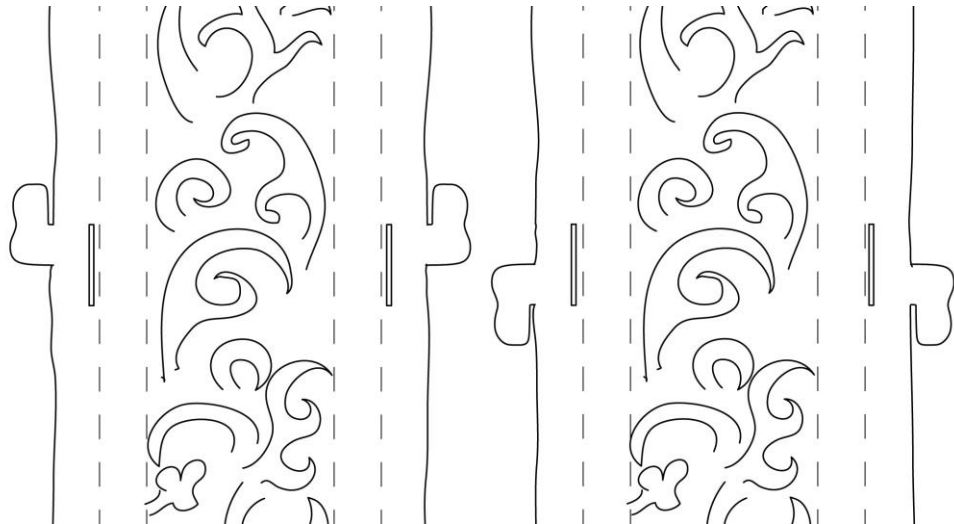
Níže je zdokumentovaná zkouška vyřezaných šesti dílů s rokokovo-secesními výřezy v hlavních plochách. Pro větší plastičnost jsou jednotlivé díly nabígovány podél delší strany a naohýbány. Paravan poté působí prostorovějším, skříňovitým dojmem, ale hlavně se takto vertikálně zpevní a nehrozí ohýbání únavou materiálu.

7.4.1.1 Spojování

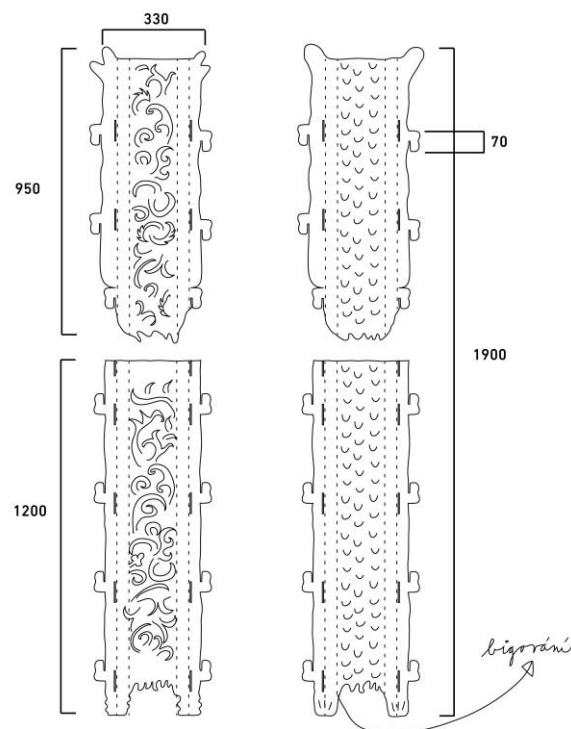
Paravan je složen z více kusů, které drží pohromadě jednoduchým skládáním. V návrhu mé dělicí stěny již od počátečních návrhů nepoužívám žádné lepidla, ale snažím se soustředit na skládané spojování pomocí jednoduchých zámků. Zkouškami jsem dospěla k vyváženosti mezi velikostí zámků, jejich četností a pevnosti spoje. Zámky mají zaoblené hrany kvůli lepší odolnosti proti ošoupání nebo pokrčení.

Obr.19. Model prvního typu paravanu s rokokovo-secesními výřezy

Obr.20. Zámky pro plošné i rohové spojení

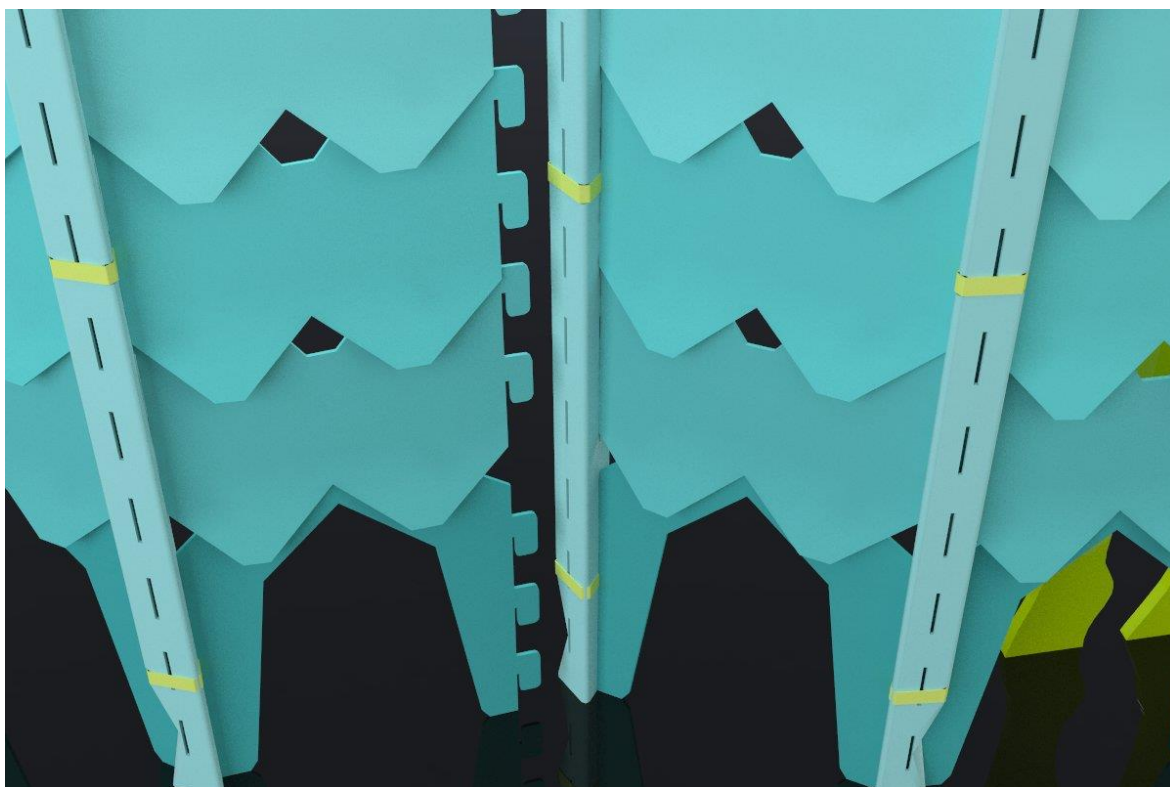

Obr. 21 Náskres vrchních a spodních dílů prvního typu paravanu. Klasická a zvířecí verze.

7.4.2 Druhý typ

Druhá varianta konstrukce paravanu má s prvním typem společný způsob spojování dílů pomocí zámků, taktéž při této variantě nepoužívám žádné lepidla, nicméně k zavětrování sloupků, a také jako barevný a materiálový akcent používám širokou, plochou gumu, která

je lehce k dostání v různých barevných variacích. Konstrukce této dělicí stěny spočívá na hlavních sloupcích složených do trojúhelníkového půdorysu, což zajišťuje dostatečnou pevnost sloupku a odolnost vůči ohybu či zlomu. V každé straně sloupku jsou rovnoměrně vyřezány otvory pro zakládání jednotlivých prostředních dílů, které tvoří tělo celé dělicí stěny. Všechny prostřední díly mají stejný zámek, proto si uživatel může paravan vyskládat podle libosti a momentální nálady, má umožněno vynechat některé díly a vytvořit si tak průhledy, či si paravan nevystavět až do vrchu, ale nechat ho například nižší – podle svých potřeb. Tento typ paravanu má dvě různé konstrukční variace.

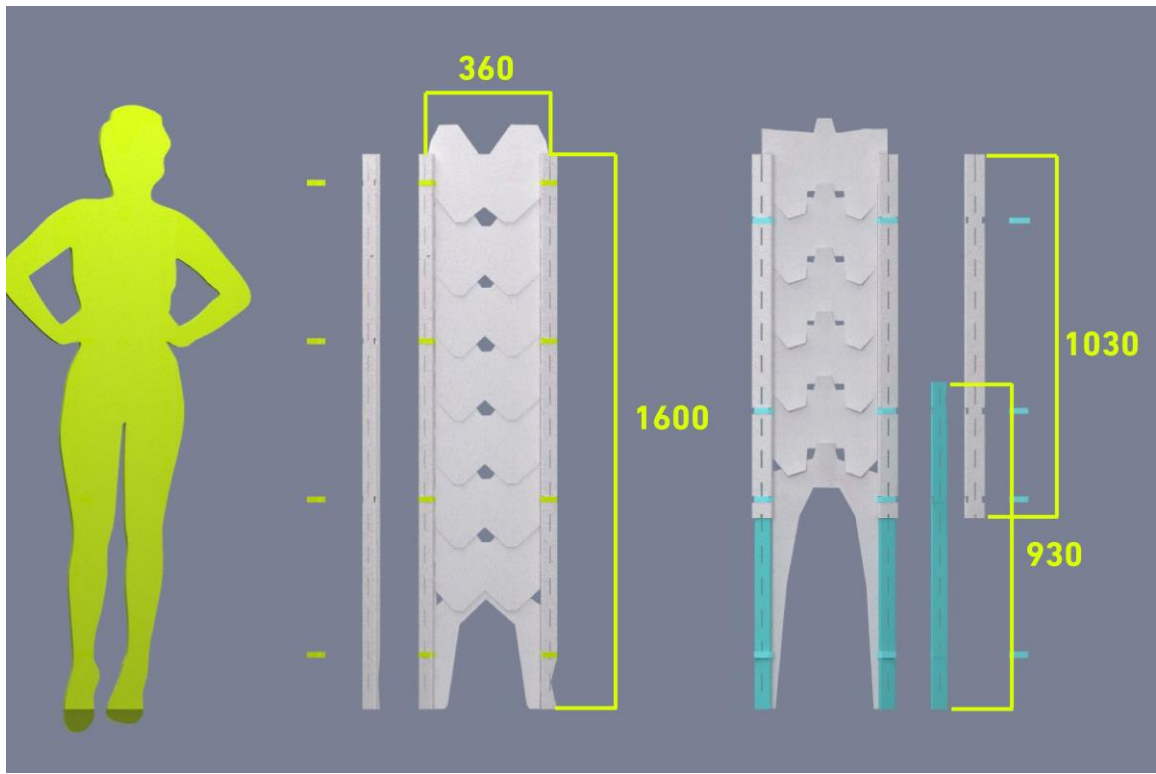

Obr.22. Detail zámků

7.4.2.1 První a druhá varianta, rozměry

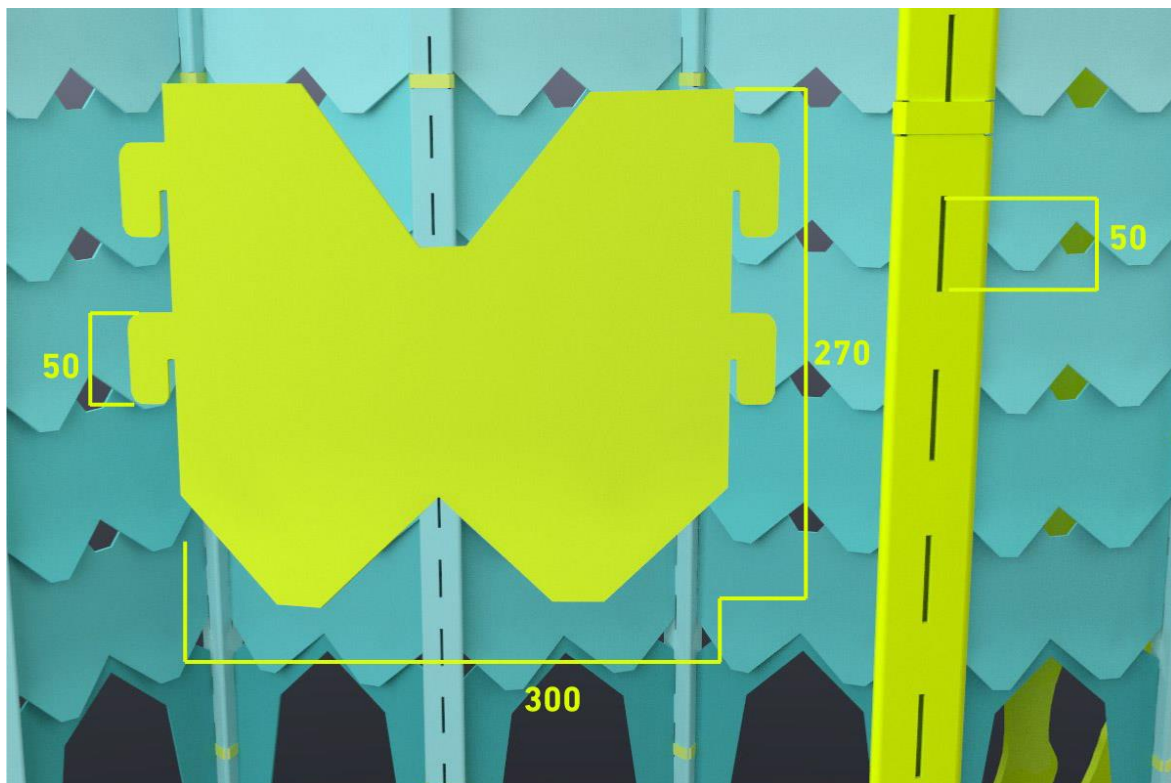
Tyto varianty se liší jednou věcí a tou jsou sloupky. U první varianty jsou sloupky zohnuté pouze z jednoho delšího a nabíhovaného kusu materiálu, zavětrované čtyřmi kusy gumiček, přičemž délka jednoho sloupku je téměř 160 cm. Také proto jsem navrhla další možnost, která je složená ze dvou kratších kusů lepenky složených do sebe a uchycených, dostatečně napevno, opět čtyřmi kusy gum. Tohleto řešení působí vcelku zajímavým

dojemem, neboť vrchní část sloupku je širší než spodní nožky a proto vypadá snad i o něco něžnější na svých úzkých vysokých nožkách.

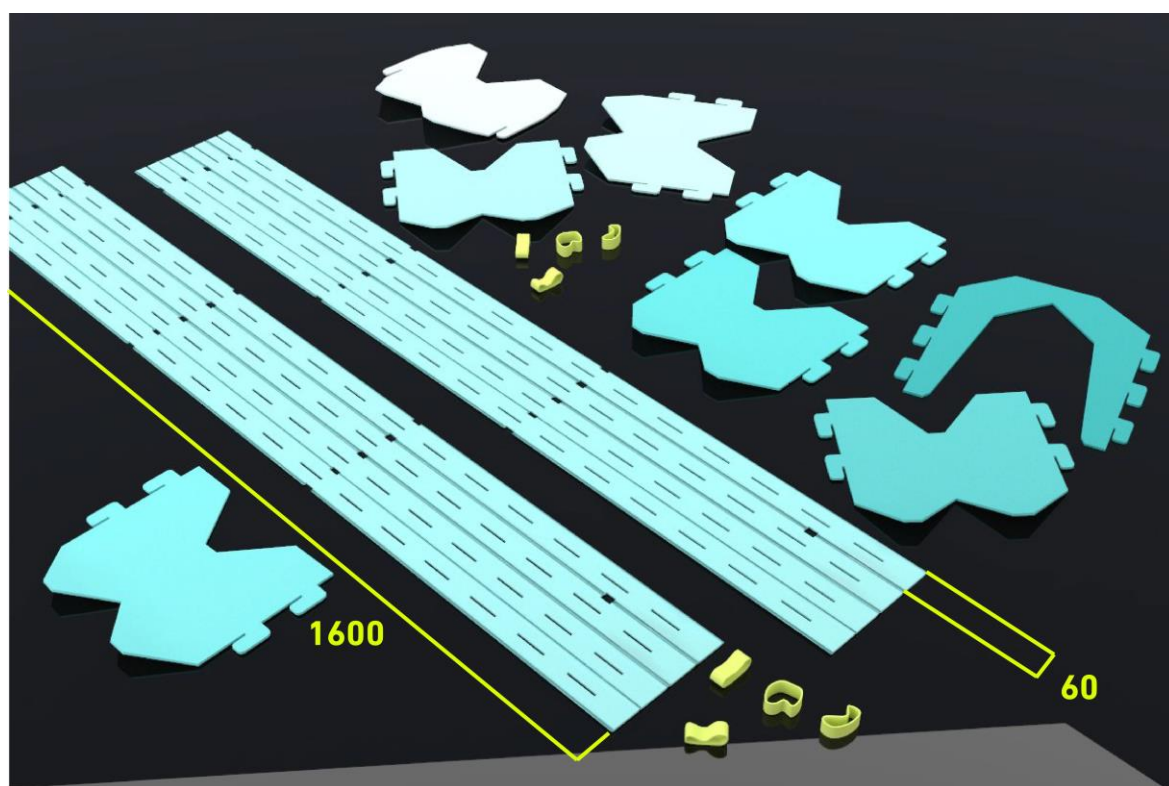

Obr.23. Druhy sloupků + rozměry

Ačkoli tvarově se různé varianty liší, rozměrově zůstávají stejné. Takže stále platí, že jakýkoliv kus se vejde do všech sloupků a naopak. Na spodním obrázku jsou vyobrazeny všechny části, které jsou zapotřebí k sestavení jednoho modulu na který se posléze zahakují další moduly. Strana menšího sloupku měří 6 cm, což je optimální rozměr – papír v tomto skladu vydrží zátěž, dovnitř se vlezou zámky jednotlivých „listů“, ale zároveň není sloupek příliš masivní a nepůsobí rušivě. Při zabarvení funguje jako výborný akcent.

Obr.24. Detail listu + rozměry

Obr.25. Rozložený modul

7.4.2.2 Klasický paravan

Jak jsem již výše zmiňovala, tento typ paravanu je inspirován klasickými slohy, rokokem, secesí. Dle mého názoru je tento typ nakonec nejumírněnější ve všech variant, ačkoli má také výřezy, které lze libovolně vyklopit a vytvořit si tak více prostorovou stěnu. Postava na všech vizualizích má 170 cm.

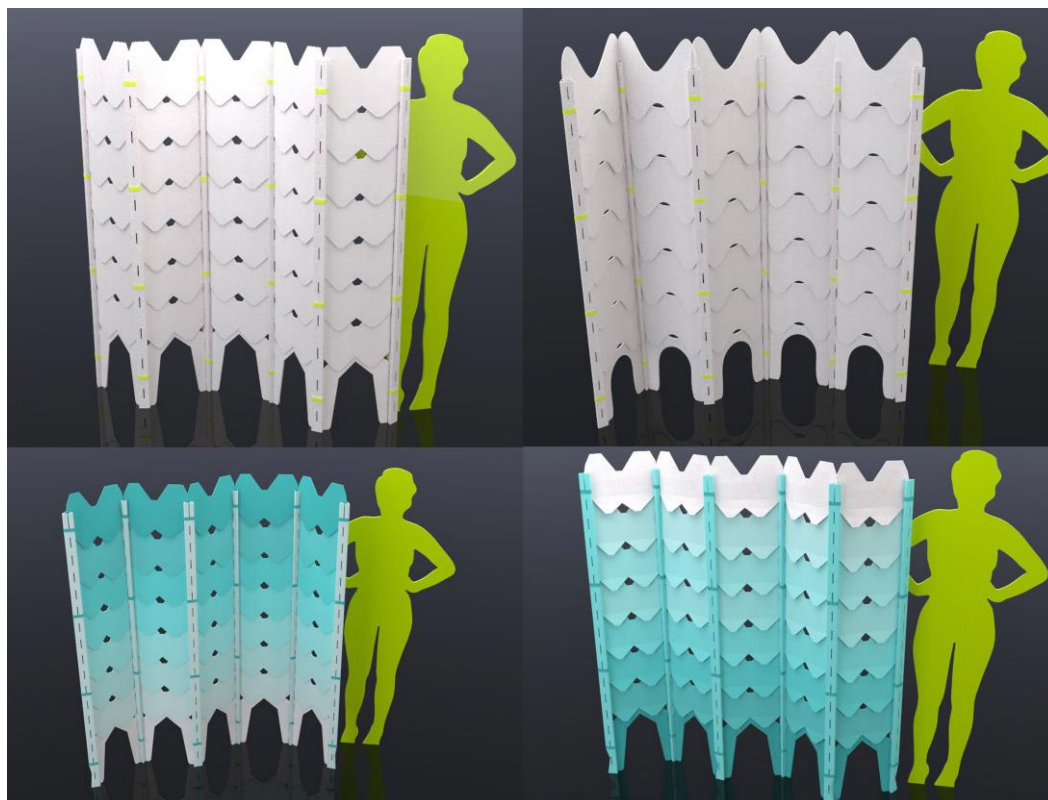

Obr.26. Klasický paravan

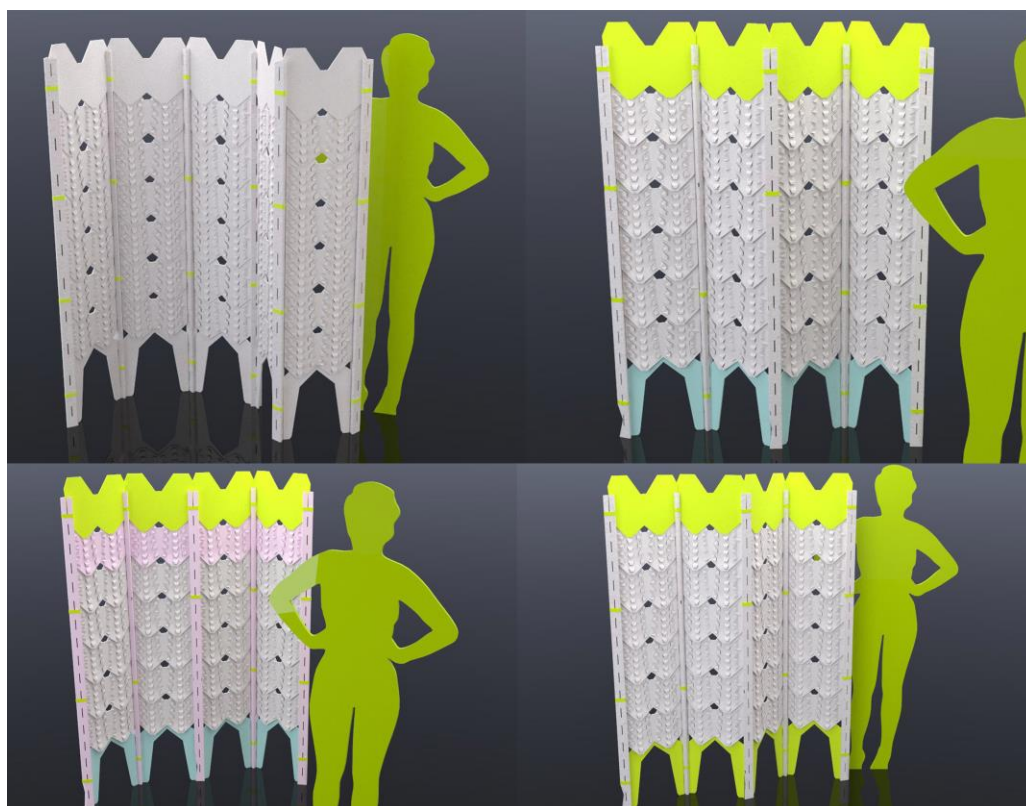
7.4.2.1 Texturované paravany

Všechny tyto paravany mají určitou texturu, buďto jemné hladké šupiny, nebo četné ostré výstupky, které z odstupů připomínají jemné struhadlo. Výhodou těchto výřezů je lepší pocit vzdušnosti, větší průchod světla a v neposlední řadě snad i dokonce příjemný estetický zážitek pro zákazníka.

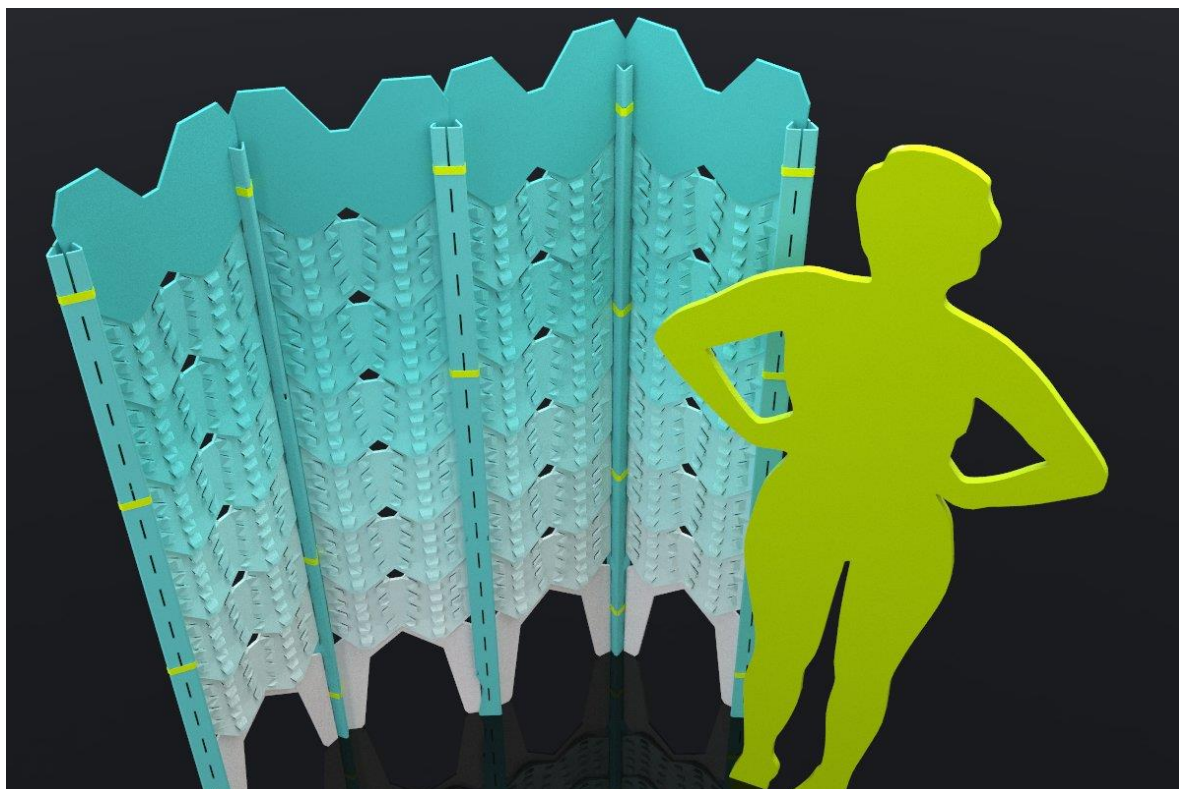
Prvním je „šupinový“ paravan a jeho oblá a tvrdá varianta. Tento typ je z texturovaných paravanů nejjednodušší. Na druhou stranu, nejdivočejší je verze Tropical a Listová.

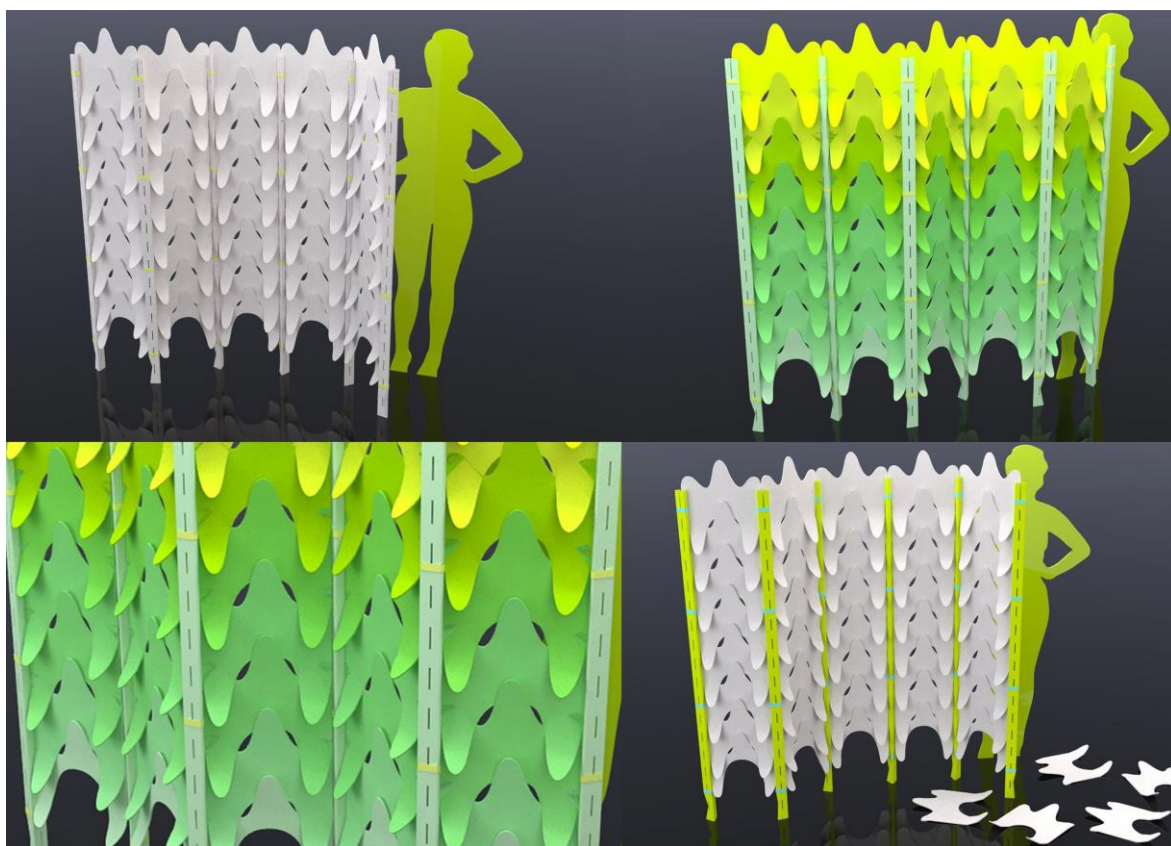
Obr.27. Měkká a tvrdá varianta textury

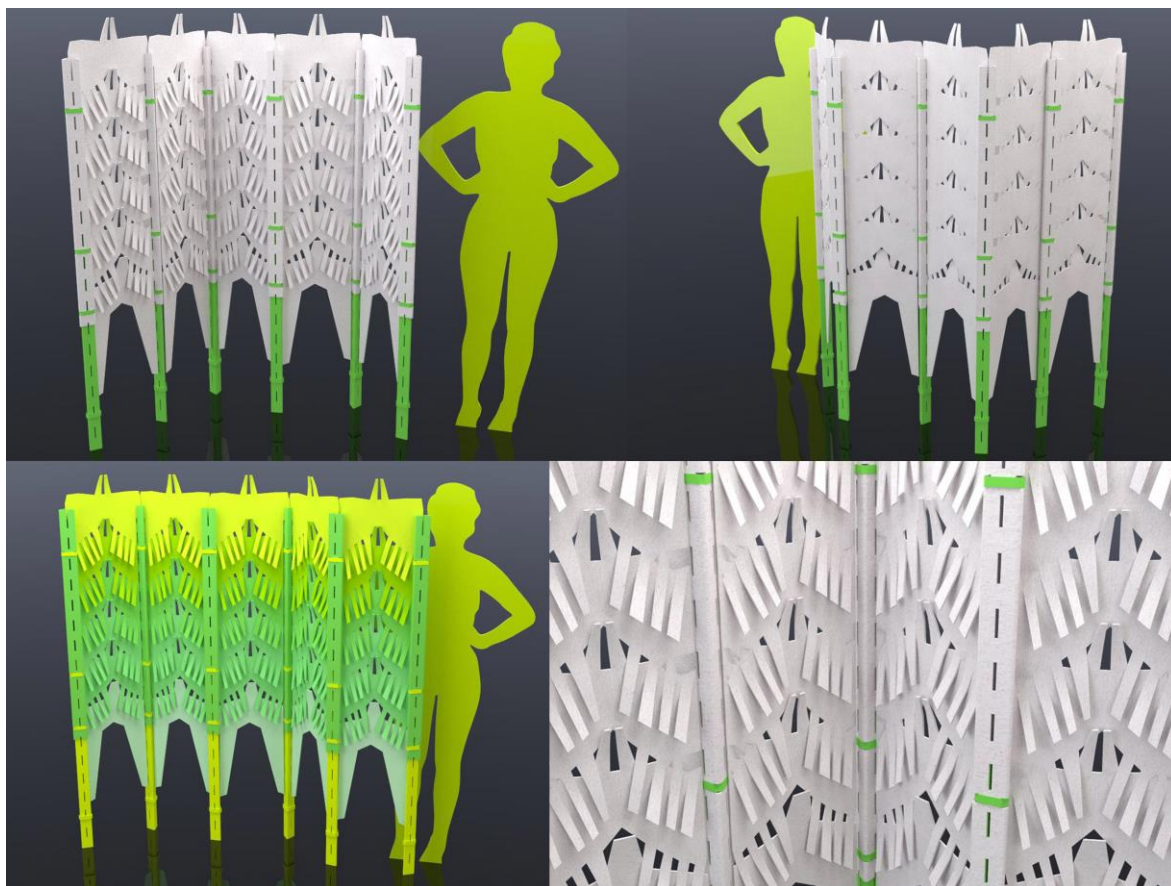
Obr.28. „Struhadlový“ paravan

Obr.29. „struhadlový paravan“

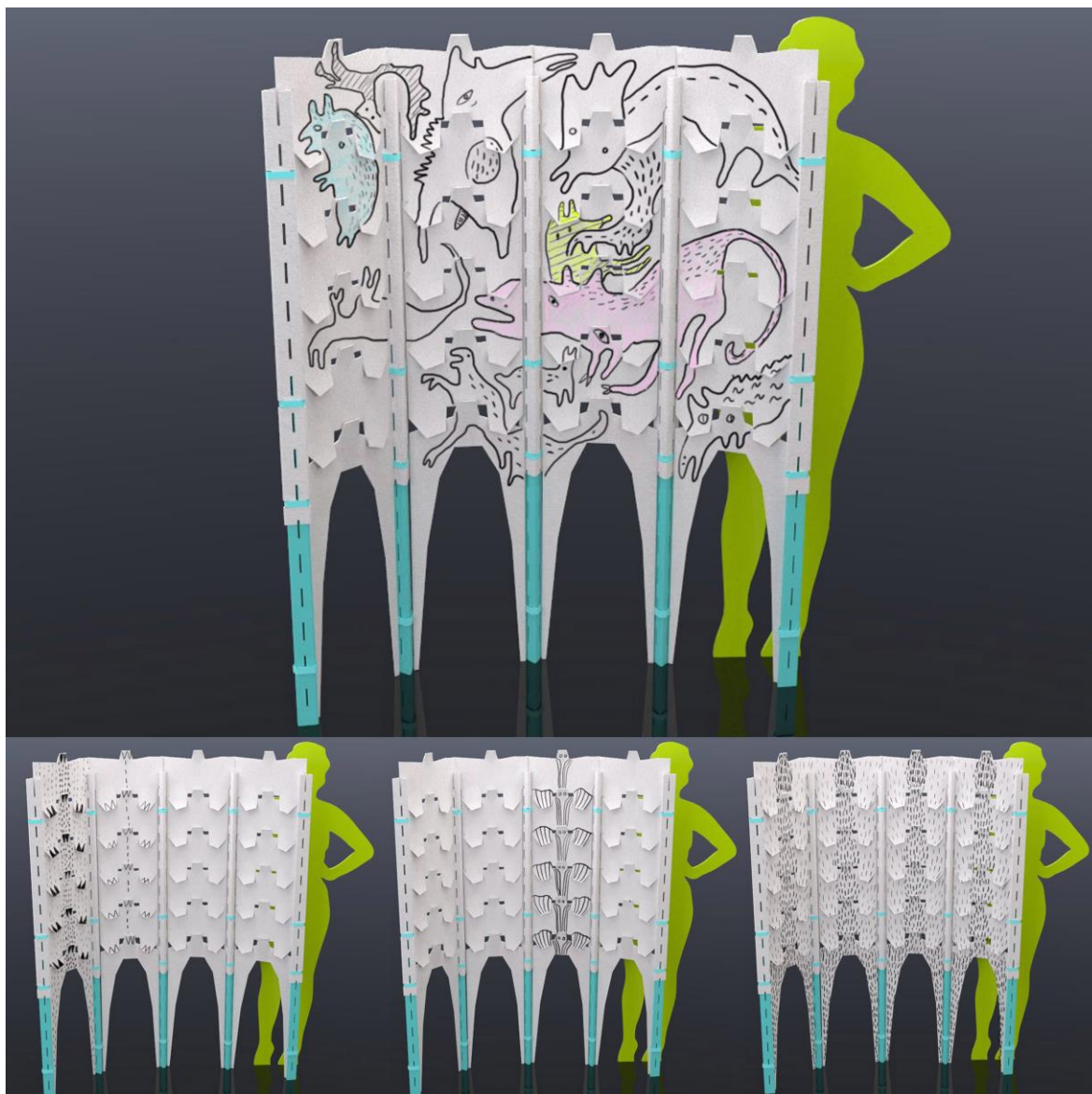
Obr.30. Listový paravan

Obr.31. „Tropical“ paravan

7.4.2.1 Potisknutý paravan

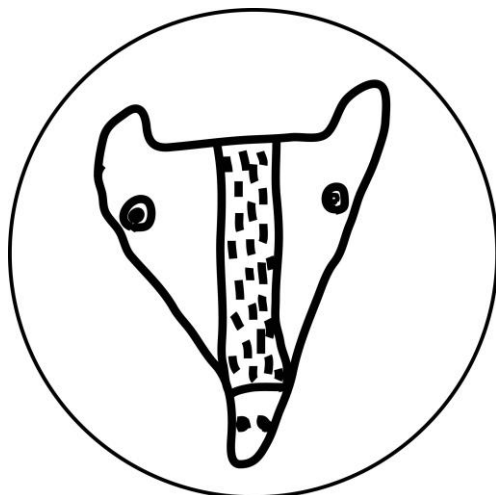
Další možností ozvláštění povrchu lepenky je samozřejmě potisk. Při kreslení potisku jsem se zaměřila na organické a přírodou inspirované tvary, spíše než na geometrický způsob pojetí. Spojení skladů a zohýbaných částí s ilustrací může způsobit dosti živočišný a zajímavý výraz celého paravanu. V kombinaci s úzkými nožkami vypadá dělicí stěna u některých návrhů (například vzor chlupů) skutečně jako živočich. Potisk paravanu by se realizoval pomocí flexotisku.

Obr.32. Potisky paravanu

7.4.3 Logo a razítko

Zde je návrh loga, které by se pojilo s dělicí stěnou. Na návrhu je vyobrazená ilustrovaná hlava jezevce, která má symbolizovat jak návaznost k přírodě (nejen to, že některé typy paravanů mají vizuálně blízko k živočišnosti, ale také to, že je tento výrobek šetrný k životnímu prostředí), tak se vizuálně pojí s texturami a mým vlastním stylem. Pravany by byly označeny razítkem se zeleným inkoustem.

Obr.33. Logo - razítko

Obr.34. Razítko

ZÁVĚR

V bakalářské práci jsem se zabývala tématem interiérového dělicího prvku. V teoretické části jsem se zaměřila na historický vývoj interiérů – tyto informace mě v lecčems obohatily, dokázala jsem si poté lépe uspořádat určité spojitosti. Tato práce mě snad ze všeho nejvíce naučila přemýšlet při navrhování do skutečné hloubky nad daným problémem, dívat se na něj ze všech možných stran. V praktické části jsem již řešila sety samotných paravanů. Snažila jsem se aby paravan na první pohled působil svěže, splňoval svou funkci, ale aby přesto nepůsobil příliš stroze nebo se bral až moc vážně. Vznikly mi různé použitelné variace, barevnostní i tvarové, ze kterých by si mohly vybrat různé typy zákazníků.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A CITACÍ

[1] BROWER, Cara, Rachel MALLORY a Zachary OHLMAN, 2009. *Experimental eco-design*. Libroero Nederland. ISBN 978-90-5764-439-9

[2] DELAY, Claude, 1983. *Chanel solitaire*. Gallimard

[3] WESTIN, Alan F. 1967. *Privacy and Freedom*. New York, Atheneum. ISBN 978-03-7001-325-1

[4] FAIRS, Marcus, 2006. *Twenty-First century Design*. Praha, Slovart ISBN 978-80-7209-970-2

[5] CHEUNG, Victor. *Simply pattern*. EUR ed. Hong Kong: Viction:workshop ltd., 2008. ISBN 978-988-9822-989.

Internetové zdroje:

<http://www.designshuffle.com>

<http://www.bouroullec.com/>

<http://www.svettisku.cz>

<http://www.tomdixon.net/>

<http://www.paoloulilian.it/riciclo.html>

<http://science.jrank.org>

<http://en.wikipedia.org>

<http://www.homedecorators.com>

<http://hangingroomdividerdivider.com>

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr.1. Zleva doprava: Egypstský interiér, Řecký interiér, Renesanční interiér, Římský interiér, Gotický interiér, Barokní interiér.

Obr.2. Zleva doprava: Tradiční styl, Neoklacistický interiér, Tropický interiér, Viktoriánský styl.

Obr.3. Zleva doprava: Toskánský styl, Umění a řemeslo.

Obr.4. Rustikální interiér

Obr. 5 Zleva doprava: Asijský interiér, Eklektický styl, Chippendale styl, Moderní styl.

Obr.6. Zleva doprava: Interiér ve venkovském styl, Art deco interiér, Středomořský styl, Skandinávský design.

Obr.7. Ukázka moderního interiéru

Obr.8. Japonská malovaná zástěna

Obr.9. Coromandel stěna v bytě Coco Chanel v Paříži

Obr.10. Systém Nomad

Obr.11. Systém Cloud

Obr.12. Office in a Bucket

Obr.13. Algue – bratři Bouroullecové

Obr.14 Tom Dixon – Extendable screen

Obr.15 Paolo Ulian – Pinocchio

Obrz.16. Luigi Baroli – Cartoons screen

Obr.17. Elena Manferdini – Clad Cuts

Obr.18. Textury tvořené překlady papírů

Obr.19. Model prvního typu paravanu

Obr.20. Zámky pro plošné i rohové spojení

Obr. 21 Nákres vrchních a spodních dílů prvního typu paravanu. Klasická a zvířecí verze.

Obr.22. Detail zámků

Obr.23. Druhy sloupků + rozměry

Obr.24. Detail listu + rozměry

Obr.25. Rozložený modul

Obr.26. Klasický paravan

Obr.27. Měkká a tvrdá varianta textury

Obr.28. a 29. „Struhadlový paravan“

Obr.30. Listový paravan

Obr.31. „Tropical“ paravan

Obr.32. Potisky paravanu

Obr.33. Logo - razítko

Obr.34. Razítko

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha obsahuje přiložené CD s dokumentem bakalářské práce v PDF formátu a obrazovou přílohu.

